

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010179
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6717010179.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného V.. Q.. P. W., pre pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2022 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd obžalovaného V.. Q.. P. W., nar. XX. XX. XXXX B. G., trvale bytom S. XX, R. P., oslobodzuje spod obžaloby Krajskej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. Kv/31/15/6600 zo dňa 24. 03. 2017, ktorá mu kládla za vinu spáchanie pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od 28. 03. 2013 do 10. 12. 2013 ako zástupca riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene a následne od 26. 06. 2014 do 29. 12. 2014 ako riaditeľ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene v priestoroch pracoviska odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru, na ul. Švermova 1900/4 vo Zvolene prijal od podriadených príslušníkov Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene K.. V. D.I., K.. H. R., K.. P. P., K.. Q.. X. E., K.. Q. K., K.. V. S. U. K.. H.. Q. Q., uvedených pod bodom I až 7, žiadosti o čerpanie osobitných finančných prostriedkov v platnom znení, týmto po schválení predmetných žiadostí riadne nevyplatil finančné prostriedky a to nasledovne:

1. od K.. V. D., ČOZ:287249:

- dňa 28. 03. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-008/2013-KP vo výške 80,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 30. 10. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-040/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 09. 12. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-061/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 27. 06. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-027/2014-OKP vo výške 130,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 24. 10. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-045/2014-OKP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 19.11.2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods.1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. ORPZ-ZV-V-161-052/2014- OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 19. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-162-038/2014-OKP vo výške 130,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

2. od K.. H. R., ČOZ: 6010822:

- dňa 18. 06. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-015/2013-KP vo výške 80,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 30. 10. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-041/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 10. 12. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-064/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 02. 07. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-031/2014-OKP vo výške 130,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 24. 10. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-043/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 20. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-057/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 20. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-162-040/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si z finančných prostriedkov ponechal sumu 20,-eur,

- dňa 05. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-065/2014-OKP vo výške 200,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

3. od K.. P. P., ČOZ: 289024:

- dňa 30. 10. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-043/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 10. 12. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-065/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 26. 06. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-021/2014-OKP vo výške 130,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 24. 10. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-044/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 20. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-058/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 20. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-162-039/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si z finančných prostriedkov ponechal sumu 20,-eur,

- dňa 05. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-064/2014-OKP vo výške 200,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

- dňa 29. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-072/2014-OKP vo výške 166,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

4. od K.. Q.. X. E., ČOZ: 291626:

- dňa 30. 10. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-042/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 10. 12. 2013 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-90-066/2013-KP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 27. 06. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-028/2014-OKP vo výške 130,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 24. 10. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-042/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 19. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-053/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 05. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-063/2014-OKP vo výške 200,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

5. od K.. Q. K., ČOZ: 236531:

- dňa 19. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-054/2014-OKP vo výške 150,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,
- dňa 19. 11. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. b) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-162-034/2014-OKP vo výške 180,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

6. od K.. V. S., ČOZ: 297956:

- dňa 09. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-067/2014-OKP vo výške 200,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

7. od K.. H.. Q. Q., ČOZ: 286009:

- dňa 09. 12. 2014 žiadosť o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) citovaného nariadenia evidovanú pod č. OR PZ-ZV-V-161-068/2014-OKP vo výške 200,- Eur, pričom si finančné prostriedky ponechal v plnom rozsahu,

a tieto použil pre vlastnú potrebu, čím porušil ustanovenie § 39c ods. 1, ods. 6 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov s poukazom na Nariadenie ministra vnútra SR č. 34/2008 o osobitných finančných prostriedkoch v platnom znení, a tým porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, čím si zadovážil neoprávnený majetkový prospech vo výške 5.036,-eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, so sídlom 9. mája č. 9, 974 01 Banská Bystrica, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 28. 03. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. Kv/31/15/6600 obžalobu na V.. Q.. P. W. pre pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného

činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný Q.. P. W. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení vypovedal, že obžaloba sa nezakladá na pravde, skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil. Obžaloba je postavená na výpovediach osôb, s ktorými mal viaceré pracovné konflikty, permanentne ich upozorňoval na ich výkonnosť. Zo žiadneho dôkazu obsiahnutého v spise nevyplýva, že sa mal dopustiť skutku. Je ľahké niekoho obviniť zo skutkov starých niekoľko rokov, a je ťažké sa voči takémuto obvineniu brániť. Vyšetrovanie inšpekcie bolo účelové, pretože si pripravili 7 svedkov, ktorí vypovedali proti nemu, a mysleli si, že sa pod tlakom prizná, on sa ale bude brániť. Skutok je tiež naformulovaný tak, že pri každom jednom skutku bol vždy prítomný len jeden svedok, ktorý ho usvedčuje, a nikto iný. Bolo by ľahké, keby sa priznal, poprosil o podmienený trest, ale bude sa obhajovať pred nezávislým súdom, a nie pred zaujatou inšpekciou. Vec sa začala podaným anonymom a inšpekcia dospela k záveru, že pácha trestnú činnosť, ale nenasadili žiadnu techniku v zmysle Trestného poriadku, ani ITP, čo je zvláštne, pretože napr. svedok D. uviedol, že mal od neho žiadať vypísanie novej žiadosti, pretože doteraz vždy, ak niekto páchal trestnú činnosť, opakovane boli nasadené prostriedky v zmysle Trestného poriadku. Vyšetrovateľ ale vedel, že z obsahu výsledkov nasadenia takýchto prostriedkov by bola preukázaná jeho nevina. Tiež poukázal na to, že vo výpovediach jednotlivých svedkov je množstvo nezrovnalostí a protirečení. Počas vyšetrovania upozorňoval na to, že tí svedkovia konzultovali svoje výsluchy s inšpekciou a taktiež upozorňoval na únik informácii z jeho výsluchov, čo sa ale dialo, a aj sa to dostalo k nemu. Celé prípravné konanie bolo účelové, pretože vyšetrovateľ svedkov, ktorí vypovedali proti nemu, označil za dôveryhodných, ale keď on uviedol, že tí svedkovia sú podozriví zo spáchania trestného činu, tomu nevyhovel. Ku výsluchu svedkov došlo až 4 mesiace po jeho výsluchu, pričom ten istý vyšetrovateľ vyšetroval svedkov, ktorí vypovedali proti nemu, ako podozrivých v inej trestnej veci, a už len z toho je zrejmé, že bol zaujatý. Inšpekcia si kryla vlastných vyprodukovaných svedkov, pričom v jeho konaní ich vyšetrovateľ označil za dôveryhodných, a v inom za nedôveryhodných. Celé vyšetrovanie bolo vyfabrikované, pričom v jeho trestnej veci vyšetrovateľ zabezpečil všetky materiály pomerne rýchlo, a to na základe anonymu, a v identickom, druhom trestnom konaní, začal trestné stíhanie až na základe pokynu prokurátora, a to 4 mesiace po jeho výsluchu a 2 mesiace po pokyne prokurátora. V jeho trestnom konaní vôbec nepostupoval pri zabezpečení svedkov tak, ako to robil pri tom druhom trestnom konaní. Tieto skutočnosti uviedol preto, aby mal súd informácie o tom, aká osoba, teda vyšetrovateľ, zabezpečoval dôkazy, ktorého jeho tvrdenia vôbec nezaujímali. Chcel poukázať na motív konania svedkov vypovedajúcich proti nemu, ktorým bolo to, že sa dozvedeli, že mal podozrenie z nelegálneho čerpania osobitných finančných prostriedkov (OFP), preto bol napísaný účelový anonym, a došlo k účelovému preverovaniu zo strany inšpekcie. Na prepojenie jednotlivých svedkov chcel poukázať počas jednotlivých výsluchov. Na OR PZ na ochrane objektov pracoval pán Q. V., ktorého on vystriedal vo funkcii, pričom V. sa v tejto trestnej veci osobne angažoval, dokonca spisoval úradný záznam. Jeho spomínal svedok E., že sa mal obžalovaný dehonestujúco vyjadriť na jeho osobu. Tomuto teda predchádzalo jeho podozrenie, že jeho pracovníci nemali informátorov, ale finančné prostriedky využívali vo svoj prospech, to chcel všetko riadne zdokumentovať, ale na inšpekciu sa neobrátil, pretože jej nedôveroval, keďže v minulosti tam podal viaceré podania, ale žiadne z nich nebolo dokončené. Raz po príchode domov sa ho manželka, ktorá pracuje na ÚPSVaR pýtala, či u nich na polícii pracuje nejaký pán R., na čo jej uviedol, že to bol jeho podriadený, tak mu povedala, aby mu odkázal od pani Ž., že má prísť za ňou na ÚPSVaR, že má preňho niečo nové. On na druhý deň ráno ten odkaz svedkovi R. odovzdal, a aj so svedkom P. mu povedali, že v ten deň pôjdu na ÚPSVaR. Potom za ním prišiel R., že získal kriminálnu informáciu, že ju získal od informátora, pričom on zistil, že išlo o informáciu v tej iste veci, v ktorej mu mal odovzdať odkaz od pani Ž., o čo ho požiadala manželka, vzedy išlo o podozrenie zo subvenčného podvodu. Tú skutočnosť ale pani Ž. oznámila R. v zmysle zákona, keďže ako štátny zamestnanec bola povinná takéto skutočnosti oznamovať polícii, a následne R. jemu tú skutočnosť predložil ako kriminálnu informáciu, čo je základ pre čerpanie OFP, teda keď niekto získa informáciu od informátora v konkrétnej veci. Po tomto nadobudol dojem, že jeho podriadení porušovali zákon, pretože čerpali OFP na informátorov, ktorých nemali, a finančné prostriedky čerpali pre vlastnú potrebu. On sa aj potom pýtal manželky, či mala nejakú takú podobnú situáciu, na čo mu uviedla, že mala, a že to oznámila svedkovi E.. Zistil, že v tej veci bola taktiež podaná kriminálna informácia a následne boli čerpané OFP. Zistil, že v rokoch 2013 až 2014 bolo takých prípadov viac, a to nielen v okrese Zvolen, ale vo viacerých okresoch spadajúcich pod policajný okres Zvolen. Na každú jednu vec bola vypísaná kriminálna informácia a boli čerpané OFP ako odmena informátorom, alebo prostriedky boli použité na operatívnu činnosť. Zistil,

že takto postupovali minimálne traja policajti, a to svedkovia R., E. U. P.. Taký identický postup zistil nielen vo veciach týkajúcich sa ÚPSVaR, ale aj pri splátkových spoločnostiach. Netajil sa tým, aj na to upozorňoval a kritizoval ekonomický úsek, pretože v rámci štatistik ekonomický úsek bol vo výsledkoch druhý najhorší v rámci kraja. Hovoril policajtom, že ich činnosť spočíva len v tom, že dvakrát do mesiaca zo šuplíka vybrali dve veci, pričom tie sa týkali buď kriminálnych informácií ohľadne podvodov, alebo subvenčných podvodov, teda kriticky vystupoval voči podriadeným, pričom za jeho pôsobenia ekonomický úsek nevykázal žiadnu kvalifikovanú činnosť. Keď ich prinútil, aby pracovali na subjektoch, ktoré sa zjavne dopúšťali ekonomickej trestnej činnosti, tak to vždy prišli za ním, aby to bolo realizované pod jeho menom, a nie pod ich. Tie podozrenia sa mu potvrdili, keď si preštudoval preverovacie spisy, a zistil, že ku každému z nich bol spis na ÚPSVaR, teda žiadny informátor neexistoval. K tomu sa vyjadril aj pred policajtmi, pričom mal podozrenie na konkrétnu osobu, ktorej meno ale zatiaľ nechcel uviesť. Po tom, ako na to upozornil, ani jeden ďalší skutok z ÚPSVaR nešiel ako subvenčný podvod cez kriminálnu informáciu, ale priamo vyšetrovateľom. Jeho ale účelovo odstavili z polície a znemožnili mu došetriť tie veci. Záverom výsluchu zhrnul niektoré skutočnosti týkajúce sa celého vyšetrovania, a to že neboli nasadené na jeho osobu ITP, ani iné prostriedky v zmysle Trestného poriadku, pretože ak by sa tak stalo, ich výsledky by boli v jeho prospech. Taktiež tu bola neochota vyšetrovateľa začať trestné stíhanie voči osobám, ktoré vypovedali proti nemu. On aj navrhoval, aby bol do tohto konania pripojený spis týkajúci sa tej druhej trestnej veci. Taktiež tu existuje prepojenie inšpekcie s konkrétnymi osobami na OR PZ Zvolen. Bolo mu zmarené vyšetrenie nezákonného nakladania s OFP. Počas celého vyšetrovania vyšetrovateľ inšpekcie nezabezpečil dva najpodstatnejšie dokumenty, a to nariadenie MV SR č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti, a nariadenie MV SR č. 8/2010 o použití prostriedkov nástrahovej a zabezpečovacej techniky, pričom ide o utajené dokumenty, teda on nemal možnosť ich zabezpečiť, pričom vyšetrovateľ jeho žiadosť odmietol, len sa uškrnul. Pokiaľ by tie dokumenty boli zabezpečené, zrejme aj prokurátor by mal iný pohľad na vec.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že v roku 2013 bol zástupca riaditeľa OKP, bol pokladník a mal na starosti operatívu. V roku 2014 bol riaditeľom OKP, mal na starosti operatívu a bol zodpovedný za hospodárenie, jeho konkrétne oprávnenia sú uvedené v opise činností. Čo sa týka OFP, v roku 2013 bol pokladníkom, v roku 2014 bol zodpovedný za hospodárne nakladanie s OFP. Proces pridelenia OFP prebiehal tak, že informátor dá informáciu, potom sa vypíše tlačivo „kriminálna informácia“, následne sa začne operatívne preverovanie, potom sa dá podnet na začatie trestného stíhania, vec je pridelená vyšetrovateľovi. Po vznesení obvinenia sa vyhodnocuje kriminálna informácia, čo si robí každý konkrétny policajt sám, či sa teda informácia potvrdila, alebo nie, to sa dá na podpis jemu a potom sa čerpajú OFP, teda to schvaľoval on. Čo sa týka žiadostí na OFP podľa písm. b) čl. 3 ods. 1 nariadenia MV SR č. 34/2008, po vyhodnotení kriminálnej informácie, kde bolo uvedené, pod akým ČVS bolo vznesené obvinenie, bolo rozhodnuté o čerpaní OFP, teda informácia musela byť preverená, a až po vznesení obvinenia boli spätne vyplácané OFP. To si dokladoval každý policajt sám, kedy v jeho veci teda vyšetrovateľ vzniesol obvinenie, a ku žiadosti o čerpanie OFP sa prikladali uznesenia o vznesení obvinenia. Policajti mu teda predkladali uznesenie o vznesení obvinenia, vyhodnotenie kriminálnej informácie, pričom ale za preverovacie spisy boli zodpovední bezprostrední nadriadení, teda nie on. Výška odmeny pre informátora bola vecou konkrétnej dohody v každej jednotlivej veci, rozhodoval o tom on, spolu s konkrétnym policajtom, pričom výška musela byť vždy v súlade s nariadením MV SR č. 34/2008. OFP sa čerpali podľa operatívnej situácie, teda keď si policajt vyhodnotil kriminálnu informáciu, následne podal žiadosť o čerpanie OFP, pričom v čl. 7 ods. 3 nariadenia je uvedené, kedy môže policajt požiadať o čerpanie OFP. V rokoch 2013 a 2014 nebola žiadna žiadosť o čerpanie OFP, ktorá by nebola schválená. Proces predkladania žiadostí o čerpanie OFP bol taký, že policajt vypísal žiadosť, do odôvodnenia uviedol, na aký účel OFP použije, žiadosť bola predložená nadriadenému, potom schválená ním, a následne pokladníkom, a potom bola podpísaná policajtom, že prevzal konkrétnu hotovosť. Existoval zápisník oprávnených osôb, pričom peniaze vkladal do toho zápisníka. Proces pri čerpaní OFP podľa písm. c) čl. 3 ods. 1 nariadenia MV SR č. 34/2008 bol taký, že keď niekde bola páchaná trestná činnosť, napr. opakovane, alebo rozsiahlou formou, konkrétny policajt dal žiadosť na čerpanie OFP, uviedol, na aký konkrétny účel, a následne bola požadovaná technika zakúpená, alebo bola zakúpená nástrahová technika. Väčšinou sa to týkalo policajtov z prvého oddelenia, pracovníci z druhého oddelenia, teda ekonomickej kriminality, takú techniku nepoužívali, pričom policajti druhého oddelenia ani nemohli mať vedomosť o takej technike. Konkrétny policajt dal konkrétnu žiadosť na PNT (prostriedky nástrahovej techniky), pričom následne bola tá technika zakúpená, a vždy iba konkrétny policajt vedel o tom, aká technika a kde bola použitá, keďže tie skutočnosti boli utajené v stupni utajenia vyhradené. Prostriedky z kraja na čerpanie OFP podľa písm. a) až c) prišli v jednom balíku, a bola

nakúpená tá technika, ktorá bola uvedená v konkrétnych žiadostiach, ktoré sú obsiahnuté v spise. Konkrétne podozrenie z nelegálneho čerpania OFP nadobudol niekedy na jeseň 2014, neoznámil to ale inšpekcii, keďže im neveril, ani to neoznámil svojmu nadriadenému, chcel to robiť po svojej línii, ale upozornil svojho nadriadeného, že policajti z ekonomického oddelenia čerpali OFP ešte pred vznesením obvinenia, až potom začali čerpať OFP po vznesení obvinenia. Jeho predchádzajúce oznámenia na inšpekciu, ktoré spomínal vo svojom výsluchu, sa netýkali čerpania OFP, tie sa týkali iných vecí. Jeho nedôvera v inšpekciu pramení z toho, že anonym prišiel niekedy v januári a následne operatívci ešte účelovo jeden mesiac preverovali niektoré skutočnosti, pričom v anonymy boli už uvedené konkrétne skutočnosti, teda na základe anonymu už mohlo byť začaté trestné stíhanie. Jeho podozrenia smerovali voči policajtom z druhého oddelenia, ale aj voči niektorým z prvého oddelenia, to však uvedie pri konkrétnych výsluchoch svedkov. V roku 2014 bola pokladníkom svedkyňa R., ona ho ale požiadala, či by pokladnička mohla byť v jeho kancelárii, pričom ona nebola prítomná pri vyplácaní OFP. Na konci dňa jej predložil doklady a ona ich podpísala. Pokladnička bola uňho na základe toho, že ho o to požiadala, povedala, že ju nechcela mať u seba, pričom jeho kancelária bola kódovaná, pokiaľ si pamätal, tak jej kancelária nebola, ona mala ale v kancelárii uzamykateľnú skriňu, takú skriňu mal aj on, a v nej mal odloženú pokladničku. Nechcel sa vyjadriť k tomu, odkiaľ boli zariadenia, ktoré boli uňho zaistené, keďže boli zaistené nezákonným spôsobom, k čomu sa bližšie vyjadri jeho obhajca. Nový operatívce si mohol založiť informátora aspoň po absolvovaní kurzu operatívca, mohol si založiť informátora, to bolo ale vždy na konkrétnom policajtovi. Žiadnemu policajtovi neponúkal finančné prostriedky, k tomu sa ale chcel vyjadriť konkrétne pri každom výsluchu svedka, keďže tí nebudú vypočutí v jeden deň. Svedkovia sa mohli o jeho podozreniach dozvedieť, pretože on sa tým netajil, na ranných rozdeleniach to hovoril policajtom. Nemal vedomosť o tom, ako bola skončená tá druhá vec vyšetřovaná inšpekciou, aj posielal list vyšetřovateľovi, ale do hlavného pojednávania nemal odpoveď. Každý policajt operatívny bol oboznámený s nariadeniami, teda každý mohol čerpať OFP na nákup techniky, pričom proces už ozrejmil vo výpovedi, a následne policajt mohol žiadať aj o nasadenie takej techniky. Zo svojej pozície nemohol riadiť nákup nejakej konkrétnej techniky, nákup techniky vyplýva z konkrétnej operatívnej situácie, teda musí byť podaná žiadosť konkrétnym policajtom, žiadosť musí byť v súlade s nariadením a následne to policajt potvrdzuje svojím podpisom. V čl. 7 ods. 6 nariadenia je presne uvedené, že za čerpanie OFP je zodpovedný policajt, potom jeho bezprostredný nadriadený, a následne primerane ďalší nadriadený. Svedkyňa R. sa mu nikdy nesťažovala, že OFP sa nachádzali v jeho kancelárii, ani nemohla, keďže ho ona požiadala, aby tie finančné prostriedky boli uňho v kancelárii. Čo sa týka kontroly čerpania OFP, tak v roku 2013 kontrolu vykonával jeho nadriadený, a to raz štvrtročne, a raz ročne bola vykonaná kontrola na základe poverenia KR PZ, také kontroly boli vykonané aj v roku 2014, s výsledkom bez zistených závad, pričom on sám upozornil kontrolu na to, že OFP sa nachádzali uňho v kancelárii, a výsledky tých kontrol žiadal zabezpečiť vyšetřovateľovi, keďže sú v jeho prospech, čo ale vyšetřovateľ odmietol.

Poškodená X.. Q.. Q. Š. za KR PZ BB, na hlavnom pojednávani po zákonom pučení uviedla, že o skutku vie len zbežne v rozsahu, v akom sa s ním mohla oboznámiť, pričom v prípade uznania viny žiadala, aby súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody, ak mu budú preukázané všetky skutky, a to vo výške 4.956,- Eur. Nemala vedomosť o tom, či bola v rokoch 2013 a 2014 vykonaná kontrola čerpania OFP na OR PZ ZV, ani to nezisťovala, zrejme by sa k tomu mohol vyjadriť niekto z oddelenia kriminálnej polície.

Svedok K.. P. P. na hlavnom pojednávani po zákonom poučení vypovedal, že obžalovaný bol jeho nadriadeným, od roku 2003 pracuje na OKP a v roku 2013 bol obžalovaný riaditeľom OKP, vzhľadom na zlú situáciu ohľadne krádeží áut na sídlisku Západ, keďže páchatelov sa im nepodarilo chytiť, ho obžalovaný požiadal, či by nemohol nejakým spôsobom prispieť na techniku, že prostriedky budú použité na operatívno-pátraciu činnosť, s čím súhlasil. Obžalovaný chcel zakúpiť kamery, aby boli rozmiestnené na sídlisku Západ, tak v roku 2013 a 2014 vypísal papiere na čerpanie OFP podľa písm. a) nariadenia, a finančné prostriedky si ponechal obžalovaný. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či tie kamery boli zakúpené, alebo nie, to neskúmal, keďže sú to utajované skutočnosti.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že podľa neho bol jeho vzťah s obžalovaným dobrý, poznali sa od roku 1995, stretávali sa v Pezinku na policajnej škole, od vtedy sa poznali. V rokoch 2013 a 2014 nemal s obžalovaným žiadne osobné, ani pracovné spory, zo strany obžalovaného bol hodnotený dobre, on bol spokojný. On pracuje na druhom oddelení, a nevedel sa vyjadriť ku vzťahu obžalovaného k ostatným kolegom, on s ním spory nemal. OFP, ktoré si obžalovaný ponechal, mali byť použité podľa písm. a) nariadenia. Nebolo mu vyplatených cca nad 100,- Eur OFP, už si to presne nepamätal.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, kde sa vyjadroval ku jednotlivým sumám ohľadne OFP, na čo svedok uviedol, že je to tak, ako ku jednotlivým žiadosťiam vypovedal v prípravnom konaní. Pokiaľ si teda spomenul, dával žiadosti na dva krát 180,- Eur a jeden krát 20,- Eur, pričom obžalovaný si ponechal 200,- Eur.

Ďalej na otázky uviedol, že ku predkladaniu žiadostí na čerpanie OFP dochádzalo tak, že na základe pokynu obžalovaného vypísal tlačivo, šiel do vyhradenej miestnosti, tam sa to podpísalo, potvrdilo a odovzdal to obžalovanému, spolu so zápisníkom oprávnených osôb. Čo sa týka OFP na písm. a), tie sa týkali vecí, ktoré boli živé, v preverovaní, a čo sa týka žiadostí na písm. b), tie sa dávali po skončení vecí, to boli OFP na informátorov. Obžalovaný mal vedomosť o veciach, ktoré boli v preverovaní, spolu s kolegami mu to ráno hlásili, čo konkrétne išli robiť. Výšku OFP určoval obžalovaný, predpokladal, že na základe svojho uváženia, on mu povedal, akú sumu mal vypísať. Úzus bol taký, že žiadosti sa predkladali jedenkrát za štvrtrok na písm. a), čo sa týkalo písm. b), to bolo špecifické, tam to bolo aj dlhšie. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako o OFP žiadali ostatní kolegovia. Žiadosti o vyplatenie OFP podával na základe pokynu obžalovaného, ktorý mu povedal, aby vypísal tlačivo na konkrétny prípad, na ktorom robil. Nestalo sa, že by niektorá jeho žiadosť o vyplatenie OFP nebola schválená, OFP mu boli vyplatené, okrem tých, ktoré uviedol. Proces podávania žiadostí o OFP prebiehal tak, že žiadosť vypísal vo vyhradenej miestnosti, opečiatkoval, podpísal, potom podpísal aj prevzatie peňazí, predložil to spolu so zápisníkom oprávnených osôb, odovzdal obžalovanému, ten ho po určitom čase zavolať, odovzdal mu zápisník, v ňom boli finančné prostriedky, ktoré si potom skontroloval. V rokoch 2013 a 2014 OFP vyplácal obžalovaný. Podľa neho v tom období obžalovaný nevykonával funkciu pokladníka, ale pokladničkou v tom čase bola pani R.. Pri 80% prípadov, kedy mu obžalovaný vyplácal OFP, bol prítomný jeho kolega R..

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že možno pri dvoch alebo troch prípadoch bol prítomný jeho kolega H. R., na čo svedok uviedol, že to môže byť tak, ako vypovedal v prípravnom konaní.

Svedok ďalej na otázky vypovedal, že pani R. v tom čase sedela na prvom poschodí, nevedel sa ale vyjadriť k tomu, ako bola jej kancelária zabezpečená. Keď vtedy prišiel anonym, s kolegom R. si ich obžalovaný zavolať na dvor a povedal, že chce, aby to bolo v poriadku, a že chce vrátiť finančné prostriedky, tak im obom ponúkol po 400,- Eur, čo odmietli. Ako dôvod uviedol len to, že chcel, aby to bolo v poriadku, a ešte sa ich spýtal, že ako budú vypovedať, že ako to bolo s čerpaním OFP. To, že práve tie OFP, ktoré uvádzal, mu neboli vyplatené, vedel na základe toho, že si v zápisníku poznačil sumu, asi nad svojim podpisom, a podľa toho to vedel, teda koľko mu bolo vyplatené, a mal to zároveň aj v počítači. Nikoho neinformoval o tom, že mu OFP neboli vyplatené, obžalovaný bol jeho nadriadený, on sa domnieval, že tie OFP budú použité na operatívno-pátraciu činnosť. Vedel o tom, že OFP bolo možné žiadať aj podľa písm. c) nariadenia, ale podľa toho písmena OFP nežiadal, ani ho nikto nežiadal, aby také tlačivo vypísal. Nevedel o tom, či bola zakúpená nejaká technika, nezistoval to, ani od kolegov, obžalovaný povedal, že techniku zakúpil. Nepamätal si už ani na to, či videl nejakú kameru.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že obžalovaný im ukazoval nejakú kameru, tvrdil, že bola zakúpená. K presnému dátumu sa vyjadriť nevedel, ale tú kameru, ktorá mala byť za to zakúpená, videl. Obžalovaný vravel, že to bola kvalitnejšia kamera a menšia, taká do ruky, asi bola striebornej farby, na čo svedok uviedol, že je to možné, tú kameru videl.

Na návrh krajskému prokurátorovi bola zo zoznamu doličných vecí k nahliadnutiu predložená kamera, na čo svedok uviedol, že to nebola tá kamera, on videl takú striebornú, do ruky.

Svedok ďalej vypovedal, že čo sa týkalo použitia OFP, tak z jeho strany nešlo ani o podozrenie, ale raz ho zaskočila reakcia obžalovaného, keď boli na výjazde z dôvodu, že boli ukradnuté tri autá na sídlisku Západ, kde bol na výjazde s kolegom R., tak po čase tam prišiel aj obžalovaný, nakričal na nich, že či nevedia, čo mali robiť, či nevedia, na čo sú kamery, ale oni boli v tom, že to bolo celé pokryté kamerami, ako to tvrdil, ale nič konkrétnejšie okolo toho nezistoval. Ešte ho potom obžalovaný dva alebo

tri krát poslal s kolegom F. na sťahovanie dát z kamier, ale nevedel sa vyjadriť k tomu, kde tie kamery boli nasadené, pretože on sedel v aute, a kolega dáta sťahoval na diaľku do notebooku, a aj keby sa ho pýtal, tak by mu to nepovedal, keďže išlo o utajované veci. Taktiež sa ho nepýtal na to, či nakúpili nejakú techniku. Kolega D. raz spomenul, že mu obžalovaný ponúkol 500,- Eur. O týchto skutočnostiach nehovoril nikomu z inšpekcie, on nikomu nič neoznamoval, bol ale za ním z inšpekcie pán V., ktorý sa ho v aute pýtal na čerpanie OFP, na čo mu on ale oznámil, že mu k tomu nič nepovie. Tie krádeže na sídlisku Západ, o ktorých sa vyjadroval, boli asi na jeseň v roku 2014. Boli mu známe nariadenia MV SR č. 34/2008 o OFP, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky. Žiadosti na čerpanie OFP boli vypisované v súlade s uvedenými nariadeniami. V zmysle nariadenia nebolo možné žiadať OFP na nákup techniky podľa písm. a) a písm. b). Preto postupoval v rozpore s uvedeným nariadením, lebo to bolo na pokyn obžalovaného, riaditeľa. Obžalovaný povedal, že prostriedky budú použité na operatívno-pátraciu činnosť, ale v podstate bol povinný pokyn rešpektovať. Prílohou žiadosti na čerpanie OFP podľa písm. b) je vyhlásenie o odovzdaní OFP informátorovi. Vo vyhlásení sa uvádza, že informátorovi odovzdal OFP, pričom to vyhlásenie vypisuje on. Obžalovaný mu dal pokyn na vypísanie tlačiva na čerpanie OFP podľa písm. b), pričom automaticky jeho súčasťou je aj uvedené vyhlásenie. Nevedel uviesť, kto v zmysle nariadenia zodpovedá za legálnosť, účelnosť, efektívnosť a hospodárnosť s OFP. Pri výsluchoch v prípravnom konaní mal so sebou poznámky, mal na papieri dátumy a sumy OFP podľa písm. a), z dôvodu, aby bol pripravený na výsluch. V. V. im uviedol, že sa výsluch bude týkať čerpania OFP. Pri výpovedi na hlavnom pojednávaní nepoužíval žiadne poznámky. On v súvislosti s nakladaním s OFP nepodával žiadny anonym. Pracovníkom inšpekcie predtým, ako bol zbavený mlčanlivosti, neposkytol žiadne informácie, bol za ním pán V., ktorému povedal, že mu ohľadne toho nič nepovie, potom si ešte spomenul, že mu volal pán J., či mu vie uviesť niečo ohľadne OFP, na čo mu povedal, že k tomu sa mu vyjadrovať nebude. Na OR PZ ZV je zriadený odbor ochrany objektov, za úlohu okrem ochrany objektov a osôb má aj nasadzovanie prostriedkov nástrahovej techniky (PNT). V minulosti na tom odbore pracoval zhruba 6 rokov. Čo sa týka nasadenia PNT, ak existuje, tak sa prostriedok nasadí, a ak nie, tak sa zvažuje, či sa taký prostriedok zakúpi. Každý prostriedok musí byť evidovaný v materiálnej triede. Žiadosti o nasadenie PNT môžu dávať jednotliví pracovníci OKP, musí sa uviesť, na aký konkrétny cieľ, pričom žiadosť sa jedna podáva na OR PZ ZV, a druhá na KR PZ, potom po ohliadke miesta sa určí, či sa to schváli alebo nie. Takú žiadosť dáva konkrétny operatívec, pričom takú žiadosť môže dať akýkoľvek pracovník, aj samotná ochrana objektov. Podozrenie ohľadne OFP nebolo v tom zmysle, že obžalovaný nenakupuje techniku, ale v tom zmysle, aké bolo vtedy jeho správanie, že prečo tak vystúpil, keď technika bola kúpená, a teda mal podozrenie, že to nebolo v poriadku, a podľa neho OFP ohľadne techniky žiadal aj po tom. On nebol disciplinárne stíhaný za to, že žiadal o OFP v rozpore s jednotlivými nariadeniami MV SR. Čo sa týka podania podnetu na inšpekciu zo strany obžalovaného ohľadne protiprávneho nakladania s OFP, tak bol vypočutý na inšpekciu, bolo začaté trestné stíhanie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, aj bol vypočutý v procesnom postavení svedka. S odstupom času sa už nevedel vyjadriť, aká konkrétna časť dňa bola vtedy, keď mu na dvore ponúkal obžalovaný finančné prostriedky vo výške 400,- Eur. Odôvodnenia jednotlivých žiadostí na adresné čerpanie OFP písal on. Nevedel už presne uviesť, kedy si do zápisníka oprávnených osôb značil jednotlivé čerpania, asi keď odovzdal peniaze, tak si to spätne poznačil.

Svedok K.. V. D. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že to začalo v roku 2013, kedy sa ho obžalovaný opýtal, či by bol ochotný prispieť na techniku, že to, čo dostáva z kraja, je málo, že každý chce po ňom výsledky, že prispieva len jeho brat. On v dobrej viere súhlasil a obžalovaný mu povedal, akú žiadosť má dať. On teda žiadosť vypísal, pričom obžalovaný si peniaze nechal pre seba. Po nejakom čase sa to zopakovalo, až kým to nezačala šetriť inšpekcia, a obžalovaný neodíšiel z policajného zboru.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že finančné prostriedky, ktoré si takto obžalovaný ponechal, boli v celkovej výške 960,- Eur. Čerpal aj iné OFP, okrem uvedených, a to na jeho operatívnu činnosť a na odmenu informátorom. O tom, v ktorom konkrétnom prípade mu neboli OFP vyplatené, vedel podľa toho, že mu vyšetrovateľ ukázal jednotlivé žiadosti, ku ktorým sa vyjadroval, a vedel, ktoré peniaze to boli, vedel napr., že dvakrát po sebe nečerpal toľko OFP. Nestalo sa, že by nejaké žiadosť o OFP bola zamietnutá, dával len tie žiadosti, ktoré boli dopredu dohodnuté, obžalovaný im uviedol, že sa bude čerpať, oni si následne pripravili žiadosti a on ich potom schválil. O konkrétnej výške OFP rozhodoval obžalovaný, na základe jeho uváženia, zo žiadosti videl, na čo sa čerpá, tak rozhodol o výške. On pracuje na oddelení ekonomickej kriminality, od roku 2003. On čerpal OFP na operatívnu činnosť a na informátorov, podľa písm. c) nariadenia OFP nečerpal, aj keď o tej možnosti vedel, ani nevedel o

nikom, že by OFP podľa toho písma čerpal. Obžalovaný čerpanie OFP odôvodnil tým, že potrebuje kamery, že to potrebuje na techniku, prvýkrát to bolo tak, že sa ho obžalovaný spýtal, či je ochotný prispieť, pričom tie ďalšie razy to už bolo akoby príkazom, že treba čerpať. OFP sa čerpali tak, že získal nejakú informáciu, ktorú potom predložil ako kriminálnu informáciu, tú predložil obžalovanému, potom nasledovalo preverovanie informácie, a potom obžalovaný rozhodol, či sa bude čerpať, alebo nie. Zisťovalo sa, či na základe toho bol spáchaný trestný čin, a či sa začalo trestné stíhanie, tak sa potom čerpalo podľa písm. b) ako odmena informátorom. Ku jednotlivým žiadosťiam sa už ale nevedel konkrétne vyjadriť.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej sa vyjadroval ku jednotlivým žiadosťiam o vyplatení OFP, na čo svedok uviedol, že to bolo tak, ako sa ku tým žiadosťiam vyjadril v prípravnom konaní.

Ďalej na otázky svedok uviedol, že OFP vyplácal obžalovaný. V rokoch 2013 a 2014 bola pokladníkom pani R., netušil, prečo OFP vyplácal obžalovaný. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako bola zabezpečená kancelária pani R.. On s obžalovaným vychádzal dobre, podľa neho nemali problémy, jeho posledné hodnotenie naňho bolo veľmi dobré, on bol s tým hodnotením spokojný. Oddelenie ekonomickej kriminality obžalovaný neuznával, aj sa vyjadril, že to, čo robia, môže robiť aj jeho syn, on s tým ale nemal problém, robil si svoju robotu. Podozrenie, že OFP neboli použité na ten účel, ktorý uvádzal obžalovaný, nadobudol asi týždeň pred príchodom inšpekcie, keď prišiel za ním obžalovaný, že zase treba prispieť na techniku. Raz po nočnej prišiel obžalovaný za ním s tým, že mu vracia 500,- Eur, na čo mu uviedol, že ich neprijme, aj sa ho pýtal, ako budem vypovedať, povedal, aby mu pomohol a vypovedal v jeho prospech, teda že tie peniaze nedával jemu. Ohľadne toho, či také čerpanie OFP bolo podľa neho v poriadku uviedol, že v tom čase si myslel, že to bolo v poriadku, keď obžalovaný povedal, že to bude na techniku. Nezisťoval, či nejaká technika bola kúpená, on je z oddelenia ekonomickej kriminality, on ani nikdy žiadnu techniku nepoužíval. Nepamätal si na to, že by niekoho informoval o tom, že mu obžalovaný ponúkal peniaze, vypovedal až potom na inšpekciu. Obžalovaný mu nehovoril o tom, že bola nejaké technika zakúpená, ani mu žiadnu techniku neukazoval. Nespomenul si už na to, či bol v rokoch 2013 a 2014 oboznámený s nariadenia MV SR č. 34/2008 o čerpaní OFP, č. 53/2009 o OPČ, a č. 8/2010 o PNT. Či pokyn obžalovaného ohľadne skladania sa na techniku bol v súlade s internými predpismi, tak to, čo obžalovaný povedal, teda jeho príkaz, bol svätý, nemohol predsa presvedčať riaditeľa OKP, či mal pravdu, on plnil jeho pokyny. Ak by to bolo niečo závažné, iste by taký pokyn odmietol, ak by si bol na 100% istý, že by išlo o nejaké porušenie, tak by sa snažil vysvetliť, že to nie je dobré. Žiadosť o čerpanie OFP podľa písm. b) nariadenia má aj prílohu, je to čestné vyhlásenie, ktoré vypisoval on, a to, že vyplatil peniaze informátorovi. Vyhlásenie bolo vždy súčasťou žiadosti, najprv sa zrejme vypisovala žiadosť o čerpanie, keď sa predkladala, už bolo vypísané aj vyhlásenie. K tomu, že naraz vypísal žiadosť o čerpanie OFP, ako aj vyhlásenie, že už peniaze vyplatil, uviedol, že tak to fungovalo, on to nevymyslel, nevedel už presne uviesť, ako bolo to vyhlásenie formulované, či tam teda bolo, že peniaze informátorovi vyplatí, alebo, že peniaze už vyplatil. On odôvodňoval jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP, týkali sa reálnych vecí. Nevedel sa vyjadriť k tomu, kto zodpovedal za legálnosť, účelnosť a hospodárnosť použitia OFP. Jeho podozrenie na to, že OFP neboli použité na účel, ktorý uviedol obžalovaný, pramenilo z toho, že čím ďalej tie sumy boli väčšie, bolo to častejšie, on bol na OKP od roku 2003, od kedy tam nastúpil, a takto to začalo fungovať, až keď na miesto riaditeľa nastúpil obžalovaný. Nepamätal si, že by sa o tom niekomu zdôveril, ani si nepamätal, že by sa niekto zdôveril jemu, až potom, keď sa to prevalilo. Nevedel o možnosti, že by mohol podať žiadosť o čerpanie OFP aj podľa písm. c) vyhlášky. Neposielal žiadny anonym na inšpekciu MV ohľadne OFP. Ohľadne čerpania OFP ho z inšpekcie kontaktoval pán Paľovič, chcel sa s ním rozprávať, potom prišiel za ním a pýtal sa ho, či dal na techniku, na čo mu povedal, že áno.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že ho nikto nekontaktoval, nespomenul si na to, že by ho niekto kontaktoval. Akurát vtedy, keď vypovedal v súvislosti s tými peniazmi, ktoré mu chcel obžalovaný vrátiť. Vtedy bol s pánom V., ktorý je zaradený na inšpekciu, na čo svedok uviedol, že je to už odstup času, nepamätal si už na to presne, bolo toho veľa, presne si už na to nespomenul.

Svedok ďalej na otázky uviedol, že pán V. v minulosti pracoval na OR PZ ZV, bol vedúci, predtým vyšetrovateľ, ale nebol operatívce, len o ňom vedel, že tam pracoval. Nebol mu známy proces

nasadzovania PNT, nikdy to nerobil, teda sa k tomu nevedel vyjadriť. Nebol disciplinárne riešený za to, že takým spôsobom prispieval na nákup techniky. Nemal vedomosť o tom, že by bolo začaté nejaké trestné stíhanie na základe oznámenia obžalovaného, nebol vypovedať na inšpekcii ohľadne čerpania OFP okrem tejto trestnej veci. V ten deň, keď mal čerpať OFP na nákup techniky, mu neboli vyplatené finančné prostriedky, všetky si ponechal obžalovaný. Nepamätal si už na to, či v ten deň, keď sa čerpalo na nákup techniky, čerpal OFP aj pre svoju potrebu.

Svedok K.. H. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že od januára 2011 nastúpil na OKP na ekonomické oddelenie, od vtedy sa pozná s obžalovaným. V roku 2013, pamätal si na presný dátum, čo bolo 18. 06. 2013, bol oslovený obžalovaným, či bude ochotný na techniku vypísať papiere, pretože dochádzalo ku zvýšenému počtu krádeží áut. Papiere vypísal podľa písm. a) a potom ich také vypisoval asi dva roky, každé dva-tri mesiace, kde sa suma stále zvyšovala. Štyri alebo päť krát také žiadosti predkladal spolu s kolegom P. P., tie odovzdali na prázdny zápisník.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že obžalovaný ho vtedy oslovil v kancelárii, nepamätal si už, či tam bol prítomný ešte niekto iný, vravel, že treba nakúpiť techniku, že sa zvyšujú krádeže áut, že to malo ísť na kamery. Obžalovaný mu povedal, aby to vypísal, on to bral, že je to v poriadku, povedal mu to nadriadený, povedal, že sa nakúpi technika. On vedel, že na nákup techniky sú vyhradené finančné prostriedky, vedel, že sa to vypisuje podľa písmena c), obžalovanému to ale neuviedol, keďže mu to povedal ako nadriadený. Ku vyplácaniu OFP dochádzalo tak, že obžalovaný si ich zavolať do kancelárie, povedal im, aby si vypísali papiere na písm. a) alebo písm. b), uviedol im, akú sumu majú vypísať, a finančné prostriedky im vyplácal obžalovaný u neho v kancelárii. V rokoch 2013 a 2014 bola pokladníkom pani R., OFP im ale vyplácal obžalovaný. Nevedel sa vyjadriť k tomu, prečo ich vyplácal obžalovaný, keď pokladníkom bola R.. Tie OFP, ktoré žiadal, mu boli vyplatené, ale tie, ktoré vypisoval na techniku, vyplatené neboli. Nepamätal si už ale, aká presná suma to bola, ktorá mu nebola vyplatená, ani už presne nevedel uviesť dátumy. Tá suma sa ale postupne zvyšovala.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej sa vyjadroval ku jednotlivým žiadostiam o vyplatenie OFP, na čo svedok uviedol, že to bolo tak, ako sa k tomu vyjadroval v prípravnom konaní.

Ďalej na otázky uviedol, že podľa toho vedel, ktoré sumy mu neboli vyplatené, pretože všetky na písm. a) boli nad 100,- Eur, a vedel to podľa toho, že keď on vypisoval na písm. a), tak to bolo okolo 40,- Eur, tie OFP boli vyplácané raz za štvrtrok. Vypisovanie žiadostí teda prebiehalo tak, že obžalovaný povedal, aby si vypísal na písm. a), následne sa šlo do utajovanej miestnosti, kde sa vypísali papiere, tie sa potom odovzdali obžalovanému, ten ich skontroloval, potom im odovzdal zápisník s peniazmi. Čo sa týkalo tých žiadostí na písm. a), tam kontroloval, čo mali pripravené, čo sa týkalo žiadostí na písm. b), kontroval, aká konkrétna vec bola začatá, tie žiadosti boli teda už na konkrétne veci, na informátora. On vypisoval v jednom prípade žiadosť na písm. b), teda na informátora, ktorý aj reálne existoval, pamätal si, že vtedy na písm. b) vypisovali žiadosť spolu s kolegom P.. Neoveroval si, či boli finančné prostriedky použité na nákup techniky, ani sa nedozvedel, či boli na nákup techniky reálne použité, len v roku 2014 im to začalo byť podozrivé, lebo došlo ku dvom krádežiam áut, a obžalovaný ich s kolegom poslal zabezpečiť kamerový záznam do DPD, pričom sa čudovali, že veď mali byť nakúpené kamery, a celý priestor mal byť pod kamerami, ale brali to tak, že možno niekto iný z kolegov išiel zabezpečiť záznam z tých kamier. Nevedel o tom, či ešte niekto iný z kolegov takto dal finančné prostriedky na techniku, vedel len o kolegovi P.. Boli prípady, keď žiadosti predkladali spolu s kolegom, ale predkladal ich aj každý sám, presne si to už nepamätal. Keď sa to už začalo vyšetrovať, spolu s kolegom P. ich obžalovaný zavolať vonku medzi garáže, pýtal sa, koľko je dlhý, koľko to bolo peňazí, ponúkol im každému po 400,- Eur, teda zisťoval, koľko si vypísali, na čo mu uviedli, že v žiadnom prípade tie peniaze nechcú. Tiež sa ich pýtal, že čo budú rozprávať, vravel im, že technika bola tajne nakupovaná, a aby povedal, že peniaze dostal. Jeho vzťah s obžalovaným bol dobrý, obžalovaný sa ale viac zameriaval na druhé oddelenie, v čom bol aj dobrý, ale menej už na ekonomické oddelenie. Obžalovaný sa na ekonomické oddelenie vyjadroval tým štýlom, že to nie sú ani prípady pre kriminálku, aký mal ale vzťah ku iným kolegom sa nevedel vyjadriť, on osobne s ním ale nemal problém. Z oddelenia nasadzovania nástrahovej techniky pozná X. F., je z Krupiny, občas spolu dochádzali do práce, on sa ale vôbec nepýtal, či a kde bola nástrahová technika nasadená, pretože to sú utajované veci, a ani by mu o tom nevraveli. Čo sa týka OFP, ktoré boli na techniku, tak v prvom prípade bola žiadosť na 80,- Eur, potom to už bolo nad 100,-Eur. Po predložení

písomných žiadostí ORPZ-ZV-V-90-024/2013-KP zo dňa 09. 09. 2013, a ORPZ-ZV-V-90-051/2013-KP zo dňa 05. 12. 2013 k nahliadnutiu uviedol, že v obidvoch prípadoch mu tie finančné prostriedky boli vyplatené. Jemu teda boli vyplácané OFP od 40,- do 80,- Eur, čo bolo nad 100,- Eur, to bolo na tú techniku. Nariadenia MV SR č. 34/2008 o osobitných finančných prostriedkoch, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky mu podľa čísiel neboli známe, ale bolo mu známe nariadenie o operatívno-pátracej činnosti. Ako policajt bol povinný rešpektovať pokyn nadriadeného, keď bol v rozpore so zákonom, resp. nejakým nariadením, ale nevedel, že to bolo v rozpore s nariadením, on obžalovaný ho ubezpečoval, že to bolo všetko v poriadku. Nevedel, aký bol presný postup, keď sa podávala žiadosť na nákup techniky, on nikdy nežiadal o nákup techniky, oni na ekonomickom oddelení v podstate ani techniku nepotrebovali. Ku žiadosti na čerpanie OFP podľa písm. b) sa prikladá vyhlásenie, že peniaze boli vyplatené informátorovi. Toto vyhlásenie bolo ku každej žiadosti a vypisoval ho on. Nevedel uviesť, kto zodpovedá za legálnosť, účelnosť, hospodárnosť naloženia s OFP. Nepodával žiadny anonym ohľadne OFP, ani neposkytol inšpekcii žiadne údaje predtým, ako bol zbavený mlčanlivosti. Nevedel, aký je postup pri nasadzovaní prostriedkov nástrahovej techniky do terénu. Žiadosti na techniku vypisoval aj po tom, ako nadobudol podozrenie, ešte asi dvakrát, to bol ale taký vnútorný pocit, nadriadený im ale povedal, že treba zakúpiť techniku. Nebol disciplinárne ani trestne stíhaný za to, že vypisoval žiadosti v rozpore s nariadením. Nevedel o tom, či obžalovaný dal nejaký podnet ohľadne OFP, ale boli vypovedať na inšpekcii ako svedkovia. Tých 400,- Eur mu mal obžalovaný ponúknuť na dvore za OR PZ, kde sú garáže, v tej prechodovej časti, nevedel už však uviesť, kedy konkrétne sa to malo stať.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že vo štvrtok dňa 12. 03. 2015 ho na dvore OR PZ ZV oslovil obžalovaný, na čo svedok uviedol, že na presný dátum si už fakt nepamätal, ale ak to tam bolo uvedené, tak to bola pravda.

Svedok ďalej na otázky uviedol, že si nespomína, kto bol v roku 2013 jeho bezprostredne nadriadený. V. O. pozná, je vedúca oddelenia vyšetrovania, v roku 2013 zrejme zastupovala. Úloha bezprostredne nadriadeného pri čerpaní OFP spočívala v tom, že povedala, aby vypísal žiadosti, ona ich podpisovala. Bezprostredne nadriadenému nesignalizoval, že takým spôsobom prispieval na techniku, asi to nepovažoval za potrebné, keďže mu to povedal priamo zástupca riaditeľa. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či v ten deň, keď vypisoval žiadosť na OFP na informátora, ktorú mu obžalovaný nevyplatil, vyhodnocoval nejakú kriminálnu informáciu. Kriminálna informácia je informácia, ktorú si následne overí z viacerých zdrojov, napíše ju, a tá ide následne do preverovania. Kriminálna informácia má súvislosť so žiadosťou na OFP na informátora, pretože sa zisťuje, či bola potvrdená, alebo či bolo vznesené obvinenie. U. Ž. pozná, je to vedúca ÚPSVaR, prišiel s ňou, ako aj s inými zamestnancami, do kontaktu v rámci operatívno-pátracej činnosti. Cez obžalovaného mu odkázala, že tam niečo bolo, aby tam išli, malo to byť nejaké neoprávnené vyplácanie dávok, ktoré išli následne do preverovania. Ak si dobre spomenul, išlo o podozrivú osobu menom Š., ďalšie si už nepamätal. V tej veci nevypísal kriminálnu informáciu, ani nečerpal OFP. Nepamätal si na to, či na jednu vec čerpal OFP viackrát. OFP na odmeny informátorovi boli vyplácané rôzne, od 50,- do 180,- Eur, nevedel ale uviesť presnú sumu. Pokiaľ v prípravnom konaní uvádzal konkrétne sumy, tak to tak zrejme bolo, presne si to už nepamätal. Jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP odôvodňoval na základe získaných informácií, tým, čo sa týkalo žiadostí na písm. b) a na OPČ v zmysle nariadenia, na telefonáty a na schôdzky. Čísla preverovacích spisov uvádzal v odôvodnení na základe toho, že mal spisy, v ktorých bolo treba vykonať preverovanie, na to sa robili aj tie schôdzky. Okrem spomínanej veci Š. chodili za pani Ž., ale nevedel uviesť koľkokrát, chodili preverovať informácie, ktoré mali od informátora, či osoba chodila na úrad, či spadala pod spádovú oblasť, informácie nezískaval od nej. Po predložení listín na č.l. 509 a 543 k nahliadnutiu svedok uviedol, že dátum vypísali asi na sekretariáte, on prečiarol a napísal iný dátum, vedľa prezenčnej pečiatky, pretože sa pomýlil. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či bol oprávnený opravovať dátum. Úradný záznam na čl. 543 vypracoval on, nevedel uviesť, či bol uvedený v obsahu spisu. Po nahliadnutí do obsahu spisu uviedol, že tento koncept v obsahu nie je, úradný záznam je tiež bez čísla, z jeho strany došlo k administratívnej chybe.

Svedok Q. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že v policajnom zbore je od 01. 09. 1988 a na OKP od 01. 01. 1995, pričom pracoval v podstate na všetkých oddeleniach, teda aj čerpal OFP týkajúce sa tohto prípadu. Nevedel už presne uviesť, od kedy mu bol obžalovaný nadriadený, najprv pracoval ako vedúci oddelenia, kedy nebol jeho priamym nadriadeným, a potom sa stal riaditeľom

OKP. Čo sa týka tých dvoch prípadov čerpania OFP, tak to bolo niekedy v druhej polovici roku 2014, čo si pamätal preto, že od apríla do júla si zvyšoval vzdelanie v Devínskej Novej Vsi. Ohľadne samotného čerpania bol vyzvaný, aby prišiel do kancelárie, kde ho obžalovaný oboznámil so situáciou, povedal, že nie len jeho brat bude čerpať OFP na techniku, ale že by aj on mohol prispieť, na čo mu povedal, že to nie je štandardný postup, pretože na techniku sa používalo tlačivo na písm. c) a tá technika sa musí evidovať a dokumentovať, kto a ako ju používa, a vedie sa o tom záznam. Na to mu obžalovaný povedal, aby sa o to nestaral, tak šiel do utajovanej miestnosti, kde vypísal sumu, ktorú mu obžalovaný povedal, ktorá bola nadštandardne vyššia, pretože k tým žiadam na vyplatenie podľa písm. a) a písm. b) sa prikladajú aj uznesenia, a v týchto prípadoch vypísal na písm. a) sumu 150,- Eur a na písm. b) sumu 180,- Eur. Papiere vypísal on, odovzdal ich so zápisníkom oprávnených osôb obžalovanému, potom pozrel do zápisníka, tam peniaze neboli, ostali u obžalovaného.

Na doplňujúce otázky svedok vypovedal, že tie dve žiadosti na čerpanie OFP dával asi v októbri alebo v novembri 2014.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej sa vyjadroval k tým dvom žiadam na sumu 150,- Eur a 180,- Eur zo dňa 19. 11. 2014, na čo svedok uviedol, že to bolo vtedy, ako to uviedol v prípravnom konaní.

Ďalej na otázky uviedol, že v tom čase pracoval na oddelení ekonomickej kriminality. Čo sa týka schvaľovania žiadostí na vyplatenie OFP, tak v tom čase bola vedúca pani F., ale bola na materskej, tak to riešili priamo s nadriadeným, teda obžalovaným, pričom metodika čerpania OFP neexistuje, teda aká konkrétna suma bude vyplatená, teda obžalovaný navrhoval sumu, on vypísal tlačivo, teda konkrétna suma je na zvážení nadriadeného. Žiadosti teda schvaľoval len obžalovaný, keďže pani F. bola na materskej dovolenke. Bolo zaužívané, že finančné prostriedky chodili štvrťročne, ale keď spis prejde do trestného konania, tak sa prejedná o akú sumu ide, pričom v tom čase bola pokladníčkou pani R., ale ona peniaze nevyplácala. Vedel, že potom bolo na tlačive uvedené, že ich vyplatila, ale peniaze vyplácal obžalovaný. Nevedel uviesť, prečo to tak bolo, obžalovaný bol nadriadený, on sa ale nestaral do interných vecí. Že práve tie dva prípady na čerpanie OFP mu neboli vyplatené vedel podľa toho, pretože si to zapamätal, keďže to bolo žiadané na techniku, a v jeho prípade to bolo len jedenkrát, a aj tá suma bola vyššia ako inokedy. To, že to nebol štandardný postup na čerpanie OFP, uviedol len obžalovanému hneď po tom, ako ho o to požiadal, nehovoril o tom nikomu inému, keďže sú to utajované skutočnosti. Nevedel uviesť, na čo mali byť OFP použité, pretože pojem technika je široký pojem, a ani nevedel uviesť, na čo boli použité. Jeho vzťah s obžalovaným bol ako nadriadený a podriadený, štandardný vzťah, pričom nemá problém sa vyjadriť na rovinu. Ohľadne vzťahu obžalovaného k iným kolegom uviedol, že pri rannom rozdelení išlo o štandardný vzťah, ale či sa s niekým bližšie stretával napr. v kancelárii, alebo mimo práce, pri športe, nevedel uviesť. Obžalovaný ho nikdy nepožiadaval o žiadnu službu súvisiacu so stávkovaním.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že ho vnímal iba ako nadriadeného, správal sa k nim arogantne, na čo svedok uviedol, že arogantne myslel to, že je rozdiel, keď s niekým normálne komunikujete, ale obžalovaný mal vystupovanie ako nadriadený neštandardné, pričom on zažil niekoľkých nadriadených, on dával na vedomie, že on bol niekto na pracovisku.

Ďalej uviedol, že neskúmal, či a na čo boli OFP použité, nevedel sa teda vyjadriť k tomu, či nadobudol nejaké podozrenie ohľadne čerpania OFP. Nemal vedomosť o tom, či ešte niekto iný takým spôsobom poskytoval peniaze z OFP. Boli mu známe nariadenia MV SR č. 34/2008 o OFP, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky. On obžalovanému hneď pri prejednávaní žiadostí, keď mu uviedol, aby aj on prispieval na techniku, povedal, že to nie je štandardný postup, keďže tlačivo na písm. a) sa týka bežných výdajov, písm. b) je odmena na informátora, a písm. c) je na techniku, čo teda nebol štandardný postup, a on to aj obžalovanému uviedol. Ohľadne toho, či bol ako príslušník PZ povinný rešpektovať pokyn nadriadeného, ktorý bol v rozpore s nariadením, uviedol, že on ale nariadenia neporušil, on uviedol v žiadam, na čo konkrétne budú OFP použité, a obžalovanému oznámil, že to nebol štandardný postup. Prílohou žiadosti na čerpanie OFP podľa písm. b) je vyhlásenie, v ktorom sa uvádza, že finančné prostriedky vyplatil v konkrétnej výške konkrétnemu informátorovi za nejakú informáciu, ktorá je tam tiež uvedená. Takéto vyhlásenie

bolo prílohou žiadosti aj v prípade, keď mu OFP neboli vyplatené, pretože bez toho taká žiadosť nemohla byť podaná, vyhlásenie vypísal on. Čo sa týka zodpovednosti za hospodárnosť, účelnosť, legálnosť a efektívnosť použitia OFP, tak on predkladá žiadosť, v ktorej je presne uvedené, na čo budú použité finančné prostriedky v prípade písm. a), a aká bude určená odmena informátorovi v prípade písm. b). Nepodával žiadny anonym ohľadne čerpania OFP. Príslušníkom inšpekcie neposkytol žiadne informácie, uviedol ich len pri výsluchu vyšetrovateľovi. Na OR PZ je zriadený odbor ochrany objektov, aj technika je riadne evidovaná, teda kde a aká technika bude použitá, a kto ju má kontrolovať. Čo sa týka nasadzovania PNT, tak ide o operatívno-pátraciu činnosť, tie veci sa robia v utajovanej forme, aby nedošlo k zneužitiu, on pracujem na oddelení ekonomickej kriminality, nemal teda potrebu nasadzovať PNT, ani nevedel, či sa nasadzovala na iných oddeleniach, keďže sú to utajované skutočnosti. Žiadosti o nasadenie PNT môže podávať konkrétny príslušník, ktorý to požaduje. V deň, keď mu neboli vyplatené OFP, nevyhodnocoval žiadnu kriminálnu informáciu. Vzhľadom na odstup času si už nepamätal, na ktorého informátora bola vypísaná žiadosť, ktorá mu nebola vyplatená, ale bola to reálna osoba, ten informátor existoval. O výške odmeny pre informátora rozhoduje nadriadený, on, keď tú sumu dostane, vždy ju vyplatí informátorovi, ale keďže v tomto prípade ju nedostal, vyplatil 180,- Eur z vlastných peňazí, za tú činnosť, ktorú mu informátor poskytol, keďže na to vypísal všetky tlačivá. Informátor od neho nevedel, že vyplnil žiadosť na sumu 180,- Eur, on ho o týchto veciach neinformuje, informátora ani nezaujíma, odkiaľ on tie finančné prostriedky čerpá, on sa s ním ani nedohaduje na konkrétnej sume. Nebol disciplinárne stíhaný za to, že žiadal o OFP v rozpore s nariadením. Nemal vedomosť o tom, že obžalovaný podal podnet na inšpekciu ohľadne podozrenia z nelegálneho čerpania OFP.

Svedok X. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že v roku 2013 pracoval ako operatívca na OKP vo Zvolene. Obžalovaný ho oslovil, či by bol ochotný dať peniaze na zakúpenie techniky, ktorá sa zakúpi z peňazí určených na operatívnu činnosť. Keďže chcel, aby kriminálka fungovala, a keďže vedel, že aj predtým sa technika kupovala, nemal dôvod sa nezapojiť a súhlasil. Obžalovaný mu kázal vypísať papiere na čerpanie peňazí na operatívnu činnosť, a že budú použité na nákup techniky. To bolo niekedy koncom roku 2013, potom ho oslovoval obžalovaný priamo, alebo cez kolegu, na poskytnutie ďalších peňazí na kúpu techniky. Obžalovaný ho ubezpečoval, že tie peniaze sú určené na nákup techniky. Buď ho teda oslovoval on, alebo cez kolegov, s ktorými sedel. Povedal si, že keď všetci poskytujú peniaze, prečo by to neurobil aj on, tak robil, ako si obžalovaný žiadal. Niekedy mu aj ukazoval techniku, aby videl, a vravel mu, že nekupuje somariny, ako bývalý riaditeľ, preto nemal dôvod pochybovať. Začal až po tom, keď ho niekedy v roku 2015 zavolať a povedal, že „Julo ty vieš, tie peniaze, čo si mi dal na techniku, tak ma niekto udal na inšpekciu“, ale že to nemôžu takto povedať. On sa ho pýtal, či to išlo na techniku, obžalovaný mu povedal, že áno, tak mu povedal, že nevidí dôvod, prečo by to takto nemohli povedať. Obžalovaný potom viackrát chodil za ním, aby teda povedal, že tie peniaze nešli na techniku.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že o OFP rozhodoval obžalovaný, on sám ich vyzýval, aby si vypísali na písm. a), ak mali svoje prípady, tak sa vypisovala žiadosť na informátora, pričom sa to robilo raz za štvrtrok, sumu vždy povedal obžalovaný, oni mu povedali, aké mali prípady, na operatívnu činnosť sa vyplácalo asi rovnako, a na písm. b), teda odmenu informátora rôzne, to bolo podľa výšky spôsobenej škody. Peniaze vyplácal vždy obžalovaný. Obžalovaný vedel o tých prípadoch, na ktoré sa mali vyplatiť OFP, vždy si pozrel, aké prípady mali, aká bola škoda, a povedal im, akú sumu majú vypísať. V roku 2013 mu neboli vyplatené OFP, pretože v roku 2012 obžalovaný chcel, aby poukázal 2% dane pre ŠKP, ktorý viedol, on mu ale povedal, že už mal iného príjemcu na 2%, a potom pol roka nedostal žiadne OFP, ostatní kolegovia áno, tak šiel osobne za ním, že či sa niečo zmenilo, na čo mu obžalovaný uviedol, že sa nič nezmenilo, a že sú s ním len problémy, aby si dal žiadosť do civilu, alebo na iné oddelenie, ale potom, ako bol osobne za ním, mohol čerpať OFP na 4 prípady. Koncom roku 2013 ho oslovil osobne, alebo cez kolegu, čo si už presne nepamätal, či môže vypísať papier na nákup techniky. On už nechcel mať problémy a zase počúvať, aby si dal žiadosť do civilu, alebo na iné oddelenie, tak teda tiež dával na techniku, keďže aj všetci ostatní dávali. Vedel o P. U. R., že prispievali na techniku, teda o kolegoch, s ktorými sedel v kancelárii. Ohľadne techniky len vedel, že sú na to vyčlenené OFP v zmysle nariadenia, ale neriešil to do hĺbky, to sa skôr týkalo kolegov z oddelenia všeobecnej kriminality, oni to ani nepotrebovali vedieť, ale chceli byť aj oni v kolektíve, tak prispievali. Z techniky použil možno nejaký hard-disk, keď šli niečo sťahovať z kamier. Vyplácanie OFP prebiehalo tak, že im obžalovaný povedal, aby si vypísali papiere na OPČ, tam sa dávala suma cca od 50,- Eur do 80,- Eur, a ak sa malo vypísať niečo na béčko, tak šiel osobne za obžalovaným dohodnúť sa, ukázať, čo už bolo zrealizované a išlo do vyšetrovania. Vo vyhradenej miestnosti sa vypísalo tlačivo, podpísal ho obžalovaný, alebo priamy

nadriadený, a peniaze vyplácal obžalovaný. Pani O. bola priamy nadriadený, ale mali dohodu, že ona mala na starosti vyšetrovateľov, takže ona to len podpísala, ona sa nad tým nezamýšľala, vôbec sa do toho nestarala, podľa neho bola aj rada, že to nemusela riešiť. Obžalovaný si nechával OFP vždy nad 100,- Eur, lebo keď OFP išli im, vždy to bolo pod 100,- Eur. Nepamätal si už koľkokrát, ale asi 5 až 6 krát prispel na techniku, a ani si už presne nepamätal, koľko to bolo spolu finančných prostriedkov.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej sa vyjadroval ku jednotlivým žiadostiam o vyplatenie OFP, na čo svedok uviedol, že to bolo tak, ako vypovedal v prípravnom konaní.

Ďalej na otázky uviedol, že vedel, ktoré žiadosti boli tie, z ktorých si OFP ponechal obžalovaný, podľa toho, pretože vyšetrovateľ mu postupne čítal jednotlivé žiadosti, a vedel to podľa súm, pretože na OPČ vždy dostávali do 100 Eur. OFP na nákup techniky neposkytol vypísaním žiadosti podľa písm. b), len podľa písm. a). Pár krát si ho obžalovaný aj zavolať, aby videl, čo kúpili, ukázal mu kameru, takú striebornú, povedal, že nekupuje kokotiny, ako bývalý vedúci V., teda tak ho uistil, že peniaze išli správnym smerom. Tá kamera bola značky Panasonic, taká kvalitnejšia, bola to kamera na snímanie z ruky, inú techniku mu neukazoval. Ešte spomenul na rozdelení, že bol kúpený nejaký notebook. O tom, že OFP neboli použité na nákup techniky sa dozvedel od príslušníkov inšpekcie, vedel aj, že prišiel nejaký anonym, on sa teda obžalovaného na rovinu opýtal, či peniaze boli použité na techniku. Nevedel o tom, že by obžalovaný ešte niekoho kontaktoval ohľadne toho, ako mal vypovedať.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že vedel o tých, ktorí boli s ním v kancelárii, a to P. P. U. H. R.. Tak vždy si ich zavolať do kancelárie a tam sa rozprávali. To si už nepamätal, na čo svedok uviedol, že sa s nimi o tom bavil, vraveli mu, že aj ich sa obžalovaný pýtal, že ako bude vypovedať.

Ďalej uviedol, že obžalovaný mu v súvislosti s touto vecou neponúkol žiadne finančné prostriedky. On vo vzťahu k obžalovanému normálne vystupoval, niekedy neplnil, o čo požiadal, napr. čo sa týka tých 2%, a jeho potom nevyzýval, aby čerpal OFP, nemali ale nejaký veľký konflikt. Vzťah obžalovaného k iným jeho kolegom bol svojský, nebol veľký manažér, slušnosť mu trochu chýbala, nevedel sa správať z pozície riaditeľa, podľa jeho názoru bol prísny a vypočítavý. Pána V. pozná, pracoval na inšpekcii, ale nevedel presne na akej pozícii. Príslušníci inšpekčnej služby mu povedali, že bol poslaný nejaký anonym, že sa tam písalo niečo o čerpaní OFP, on im neposkytol žiadne informácie, len im povedal, že to nemôže potvrdiť, ani vyvrátiť.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že prišli s tým, že majú nejaké anonymné oznámenie a nejaké operatívne informácie ohľadne čerpania OFP vo Zvolene, a že či je to pravda. Informovali ho o tom, aké mali informácie a pýtali sa, či boli tie informácie pravdivé. On im povedal, že sa zakladali na pravde, na čo svedok uviedol, že to si nepamätá, určite im to nepotvrdil, ani nevyvrátil, nevedel to vysvetliť, už si to nepamätal.

Ďalej uviedol, že sú mu známe nariadenia MV SR č. 34/2008 o OFP, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky. Nešiel do detailov nariadení, vedel, že sa kupovala technika podľa iného písmena, neskúmal ale, či podľa písm. c) alebo a), ani neskúmal, ako to obžalovaný vykáže. Policajti by sa podľa neho mal riadiť uvedenými nariadeniami. Pokyn obžalovaného na nákup techniky asi nebol v súlade s nariadeniami. Ak chcel človek ďalej pracovať na oddelení, nemalo by dochádzať ku konfliktom, on nešiel žalovať, že to nebolo v súlade s nariadeniami, plne dôveroval obžalovanému, nikomu to nesignalizoval. Nevedel, či on mohol žiadať OFP na nákup techniky podľa písm. c). V súvislosti s touto vecou nepísal žiadny anonym. Čo sa týka formulovania odôvodnení v žiadostiach, ktoré mu neboli vyplatené, tak odôvodnenie sa nemenilo, bolo stále rovnaké, len vypisovali, alebo menili čísla prípadov. Ešte ich aj obžalovaný párkrát upozorňoval, že tam mali niečo zlé, veľakrát ich prišiel upozorniť, aby to doplnili, teda jeho, P. U. R..

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného

konania, v rámci ktorej uviedol, že odôvodnenie formuloval P. W., a oni vlastne dopísali čísla písomností, na ktorých momentálne pracovali. Pár razy sa mu nepáčila ich formulácia, tak na jeho pokyn ju prepracovali, na čo svedok uviedol, že je to nepodstatné, v odôvodnení sa vymenovali rôzne veci, pri písm. a) sa to v podstate nemenilo, párkrát ich upozornil, aby tam dopísali, že finančné prostriedky boli a budú vyplatené, teda nejaké maličké úpravy, vzor mal ale asi z predchádzajúcich rokov, to sa naformulovalo za éry iných vedúcich.

Ďalej uviedol, že žiadosti sa týkali reálnych vecí. V minulosti pracoval na oddelení ochrany objektov, jeho úlohou bolo nasadzovanie PNT, obsluha pultu centrálnej ochrany, pripájanie ľudí, komunikovanie so zákazníkmi. Po nahliadnutí do žiadosti na č.l. 618 uviedol, že žiadosť vypísal on, boli to OFP na odmenu informátora podľa písm. b). V súvislosti s tou vecou získal aj informácie od inej osoby, informácie sa získavajú z viacerých zdrojov. Pani Ž. pozná, pracovala na ÚPSVaR Detva, bežne chodili aj za ňou, dávala im informácie o osobe, či napr. poberala dávky. Neprispôboval obsah preverovacích spisov, na ktoré odkazoval vo svojich žiadostiach o čerpanie OFP. Po tom, ako nadobudol nejaké podozrenie ohľadne OFP, nežiadal o vyplatenie OFP na základe pokynu obžalovaného, po tom, ako si ho obžalovaný zavolať, sa na techniku nijako neprispievalo. Do odôvodnenia žiadostí uvádzal veci, na ktorých pracoval, to pri písm. a), a pri písm. b) tie, ktoré už boli zrealizované. Podmienkou čerpania OFP podľa písm. b) bol realizačný návrh, teda sa čakalo na vznesenie obvinenia od vyšetrovateľa. Po nahliadnutí do listiny na č.l. 323 svedok uviedol, že dátum prepisoval asi on, nepamätal si prečo, nevedel uviesť či tá pozmenená listina išla na ÚPSVaR, taktiež nevedel prečítať prepísané číslo.

Svedok V. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že vzhľadom na odstup 4 rokov si už na všetko nepamätá. S obžalovaným spolupracoval asi od roku 2011, kedy bol jeho podriadeným, a s OFP prišiel do styku až niekedy v roku 2012, až 2013. S obžalovaným nemal nikdy problém ohľadne OFP, až do asi decembra 2013, kedy ho požiadal, aby vypísal žiadosť na čerpanie OFP na písm. a) a uviedol, že je potrebné kúpiť aj s kolegom Q. notebook za nejakých 400,- Eur. O toto požiadal aj jeho, aj kolegu Q., pričom Q. mu povedal, že to sa robí iným spôsobom, a to žiadosťou podľa písm. c). On spolu s Q. odišli z kancelárie, potom si ho obžalovaný znovu zavolať, že treba nakúpiť techniku, on teda poslúchol, vypísal žiadosť na písm. a) na 200,- Eur. Žiadosť obžalovanému odovzdal v zápisníku oprávnených osôb a čakal, že mu tú sumu vyplatí, ale nestalo sa tak, obžalovaný mu vrátil zápisník bez finančných prostriedkov. To bola jediná záležitosť, ktorá bola v rozpore s predpismi. Potom v marci prišla do kancelárie inšpekcia, pýtali sa, či majú zakúpený notebook, ktorý následne zaistili. Potom ho kontaktovali kolegovia R., P. U. D., vedeli, že spolupracoval s inšpekciou v inej veci, pýtali sa ho, či nemá na nich kontakt. Tiež vraveli, že ich obžalovaný kontaktoval, že ako budú vypovedať, ponúkal nejaké peniaze. On následne kontaktoval pána Š. z inšpekcie, a potom boli zavolaní na výsluch, kde bol vypovedať.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že vyplatenie tých 200,- Eur z OFP očakával na základe toho, že on konal podľa zákona, už bolo na ňom, či kúpi notebook, pretože žiadosti podľa písm. a) sú najmä na schôdzkovú činnosť, mal za to, že je možné tie prostriedky použiť aj na toto, pričom finančné prostriedky boli vyplácané zhruba každé tri mesiace. Tiež už vedel o tom, že obžalovaný požiadal kolegov S. U. Q., aby kúpili notebook, teda bol v tom, že tie peniaze dostane, a využije ako mal. Nevedel, či aj kolega Q. žiadal takým spôsobom o čerpanie OFP, on vypisoval žiadosť na áčko, na zadnej strane ale nepodpísal prevzatie peňazí, keďže žiadne nedostal. Je ale pravda, že notebook bol zakúpený, aj ho chvíľu používali, s odstupom času už ale nevedel uviesť, o akú značku išlo. Na to, že mu tých 200,- Eur nebolo vyplatených, nijako nereagoval, keďže nepodpísal prevzatie peňazí, keď dostali notebook, mal za to, že kolegovia S., alebo Q., dali finančné prostriedky, to ale nikomu neoznámil, keďže nemal dôvod, keďže finančných prostriedkov mal u seba obžalovaný. Po nahliadnutí do listiny na č.l. 498 uviedol, že ide o tú jeho žiadosť, bol na nej aj jeho podpis. Prevzatie finančných prostriedkov nepodpísal preto, lebo mal podozrenie, že niečo nebude v poriadku, lebo obžalovaný pýtal na techniku aj od iných kolegov, preto to nepodpísal. On pracoval na oddelení všeobecnej kriminality. Pri svojej práci používal aj prostriedky nástrahovej techniky. Vedel o tom, že je možné techniku nakúpiť na základe žiadosti na písm. c), on ale nikdy o nákup techniky nežiadal. Oni, ak žiadali o nasadenie techniky, oslovili so žiadosťou kolegu Gecelovského, a on technicky všetko zabezpečil. Obžalovaný mu konkrétne uviedol, že prostriedky budú použité na nákup notebooku, pretože ho potrebovali. Ohľadne OFP rozhodoval obžalovaný, a vyplácali sa každé tri mesiace, vyplácal ich len obžalovaný, mal v kancelárii plechovú skriňu, kde mal tie finančné prostriedky. Vypísala sa žiadosť, dala sa do denníku oprávnených osôb, ten predložili obžalovanému, a on následne OFP vyplácal. Jednotlivé žiadosti o OFP odôvodňoval v zmysle nariadenia, na písm. a) na živé veci, uvádzali v žiadostiach preverovacie spisy, v jeho prípade sa v tom čase jednalo o krádeže

motorových vozidiel. V rokoch 2013 a 2014 schvaľoval žiadosti o OFP len obžalovaný, nevedel ale prečo, asi boli nejaké zmeny v administratíve. Okrem tej jednej spomínanej žiadosti mu boli ostatné OFP vyplatené. Jeho vzťah s obžalovaným bol od roku 2011 normálny, hrával aj za ŠKP Detva futbal, tak sa stretávali aj mimo práce, vzťah bol ale normálny, ako s nadriadeným, človek si občas aj pošomre, ale nemali konflikty. Niektorí ale mali obžalovaného v zuboch, že im poza chrbát hovorí, že boli takí a takí, ale on zistil, že bol na tom rovnako, ale obžalovaný si napr. prisvojoval určité veci, nadriadeným preukazoval, že to bola jeho práca. Napr. on s kolegom Q. a K. pri čine zadržali páchatela lúpeže, a obžalovaný za to dostal odmenu, pričom oni v tej súvislosti ani neboli spomenutí, hoci použili aj donucovanie prostriedky, spisovali úradný záznam a boli vypovedať. Nezisťoval, za čo bol ten notebook kúpený, či to bolo na základe žiadosti na písm. a), alebo na písm. c).

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že toto sa dozvedel pri zaistení samotného notebooku, vyšetrovateľom v mesiaci marec 2015, kedy tento notebook zaistil Q.. W., a samotný Q.. W. im spoločne s H.. Q. vysvetlil, že notebook bol zakúpený prostredníctvom žiadostí o čerpanie OFP na písm. c), teda na techniku, na čo svedok uviedol, že to bolo tak, spomenul si na to, že im vtedy uviedli, že preto ho zaisťujú, že mal byť zakúpený na písm. c), teda že budú preverovať, či bol naozaj zakúpený na základe žiadosti na písm. c).

Ďalej uviedol, že viacerí kolegovia k nim chodili v rokoch 2013 a 2014, či skutočne potrebujú nakúpiť toľko techniky, koľko sa kupuje, čo sa s kolegom Q. čudovali, keďže sa technika nekupovala. Spomenul si, že za nimi chodil E., D., U. R., oni sa len domnievali, že od nich obžalovaný žiada finančné prostriedky, ktoré im nevypláca, a že im tvrdí, že sa za ne kupuje technika. Na tieto skutočnosti obžalovaného neupozornil, ale kolega Q. na to poukázal, vravel obžalovanému, aby dal chlapom tie peniaze, že to nedopadne dobre. Oni mali ale len podozrenia, a tušili, že niečo nebolo v poriadku. On sa v rokoch 2013 a 2014 zaoberal objasňovaním krádeží vozidiel, dorábali ešte aj drogovú trestnú činnosť, ale obžalovaný im povedal, že tým sa budú zaoberať iní, a oni len krádežami, lebo situácia v tom čase bola vo Zvolene zlá. Pri práci opakovane žiadali aj o nasadenie prostriedkov nástrahovej techniky. Medzi ním a obžalovaným prebehlo aj stretnutie, s kolegom Q. ich požiadal po tom, ako bol zaistený ten notebook, aby sa stretli, tak sa stretli v kaviarni Seven caffe, kde ich žiadal, aby mu pomohli, na čo mu uviedli, že budú vypovedať len pravdu, tiež sa dozvedeli, že bol napísaný aj nejaký anonym, oni ale obžalovanému povedali, že mu nemajú ako pomôcť, a budú vypovedať len pravdu. Vedel o tom, že mal obžalovaný ponúknuť D. 500,- Eur, Degúlovi 300,- Eur, že si ich mal zavolať k nejakým garážam. Toto vedel z telefonátov, keďže mu telefonovali, lebo vedeli, že spolupracuje s inšpekciou, teda ho brali ako nejaký blízky kontakt. On sám mohol požiadať na nákup techniky, podľa písm. c). V minulosti mu boli známe nariadenia MV SR č. 34/2008 o OFP, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti, a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky, už je ale dva a pol roka preč z OKP, bol aj riadne preškolený, má aj operatívnu skúšku, ale tie nariadenia nepoužíva. Určite bol každý preškolený o tých nariadeniach, všetci absolvovali aj kurz operatívno-pátracej činnosti. Príslušník PZ určite nie je povinný rešpektovať pokyn nadriadeného, ktorý je v rozpore so zákonom, resp. nariadením. Žiadosť na OFP vypisoval podľa písm. a) napriek tomu, že za OFP mala byť nakúpená technika preto, lebo do žiadosti sa nepíše, že mala byť nakúpená technika, ale že ide o operatívno-pátraciu činnosť, čo je široký pojem, a tá technika mala byť použitá na operatívno-pátraciu činnosť. Obžalovaný si pripísal zásluhy aj za iné veci, napr. vo veci D., ktorý bol operatívcom OKP BB, kde participoval aj on, ale nakoniec obišiel ako hlúpy, ďalšia vec bola napr. vo veci vraždy matky z obce Senohrad, kde sa z KR PZ dozvedel, že obžalovaný uviedol, že mal informácie od informátora kde sa páchateľ nachádza, pričom on osobu sám doviedol na motorovom vozidle, ktorá mu ukázala, kde sa páchateľ nachádzal, kde boli zbrane, ktorými mal matku zabiť, kde bol dom, kde sa varil pervitín. Na tie veci OFP nečerpá, je ale možné, že vo veci D. čerpal OFP na odmenu pre svojho informátora.

Svedok H.. Q. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že vypovedal už pred dvomi rokmi, preto si už na to presne nepamätal. Vedel, že sa jedná o OFP, o nákup notebooku, pričom nákup mal sprostredkovať bývalý riaditeľ cez ďalšiu osobu, notebook aj dostali, ktorý bol potom zadržaný inšpekciou.

Na doplnujúce otázky svedok uviedol, že v roku 2013 a 2014 bol pracovne zaradený na odbore kriminálnej polície, OR PZ Zvolen, na oddelení všeobecnej kriminality. Jeho vzťah s obžalovaným bol veľmi dobrý, on ho v podstate volal, aby tam prišiel pracovať, tak tam prišiel. Aj súkromne mali blízky

vzťah, chodili spolu na kávu, bol aj u nich na zabíjačke. Pracovné vzťahy teda boli dobré, nemali žiadny konflikt, často spolu pracovali na zložitých prípadoch, zo strany obžalovaného nebol problém prísť do roboty aj cez víkend, a riešili spolu pracovné veci. V rokoch 2013 a 2014 o OFP prevažne rozhodoval obžalovaný, on si napísal žiadosť, podpísal ju obžalovaný, peniaze vyplácal tiež on, o výške rozhodoval prevažne obžalovaný, napr. povedal, aby si vypísal 100,- Eur na písm. a), čo bolo na bežnú činnosť, alebo na písm. b), čo bola odmena informátora, pričom on čerpal aj podľa písm. a), aj podľa písm. b). Boli mu vyplatené všetky OFP, o ktoré žiadal, a ktoré boli schválené, ale 200,- Eur ponechali obžalovanému na nákup notebooku, obžalovaný to mal zabezpečiť cez kolegu Q., ktorý sa do toho vyznal. Bolo to z dôvodu, že oni mali záujem kúpiť notebook pre osobnú operatívnu činnosť, keď mali napr. nasadené kamery, tak notebook potrebovali na stiahnutie údajov cez wifi do notebooku. Preto z OFP určených na písm. a) chceli tie prostriedky použiť na notebook, pričom už nevedel uviesť, či sumu zvolí oni, alebo im ju povedal obžalovaný. Notebook sa aj kúpil, aj ho používali, pričom inšpekcia ho potom zaistila. Oni potom mali podozrenie, že z akého dôvodu, keď si ho riadne kúpili. Vedel, že také veci sa mohli čerpať z OFP na písm. c). Vedel o tom, že bola možnosť čerpať OFP na písm. c), ak boli dostatočné finančné prostriedky, oni ale chceli notebook pre seba, preto chceli čerpať cez písm. a). Zo strany obžalovaného to teda nebol pokyn, aby si takú žiadosť vypísali, ale povedal, že peniaze dajú jemu, on ich dá kolegovi, ktorý ten notebook kúpi, bola to taká dohoda. Čo sa týka toho notebooku, pamätal si už len, že bol čierny, nepamätal si ani značku, ani nič bližšie. To, že práve v tomto jednom prípade mu neboli vyplatené OFP vedel pri výpovedi v prípravnom konaní podľa toho, lebo všetky ostatné OFP vždy dostal, pričom tú sumu si obžalovaný ponechal s jeho súhlasom, s jeho vedomím, vedel to, lebo to bolo len ten jedenkrát, a vedel to aj podľa dátumu uvedeného na žiadosti, ale s odstupom času si už na ten dátum nepamätal. V rokoch 2013 a 2014 OFP vyplácal obžalovaný, podpísané žiadosti ale boli aj od pani R.. OFP boli vyplácané na základe kriminálnych informácií, ktoré boli získané, tie boli neskôr vyhodnotené, pričom na písm. a) sa čerpal z pravidla každý mesiac, alebo dva. Boli nejaké chodbové reči, že niekto z kolegov tiež nechal OFP obžalovanému, proste keď sa kolegovia stretli, tak si to povedali, spomenul si na pána D., R., P., a E.. Oni na oddelení pracovali vo dvojici, on pracoval s V. S., čo sa oni dohodli každý na sume 200,- Eur na nákup notebooku, o iných OFP nemal vedomosť. Keď sa táto vec prevalila, tak sa stretol s obžalovaným, aj sa bavili, povedal len, že mal nejaké problémy, ale nekonkretizoval to, vtedy bol pri tom aj kolega S., obžalovaný potom bol aj raz uňho doma. Čo sa týka nariadení MV SR č. 34/2008 o OFP, č. 53/2009 o operatívno-pátracej činnosti, a č. 8/2010 o prostriedkoch nástrahovej techniky, tak konkrétne znenia paragrafov nevedel uviesť, jasné že v čase, keď bol v službe, tie nariadenia poznal, ale už rok je mimo službu. Čerpanie OFP vo výške 200,- Eur bolo v súlade s nariadeniami, to, že 200,- Eur nechal tam, bolo jeho rozhodnutie, on si tie peniaze mohol nechať napr. na telefonovanie, ale dal ich na notebook, čiže podľa neho to bolo v súlade s nariadeniami. V odôvodnení žiadosti neuviedol, že z OFP sa bude kupovať notebook, tam sa to špecifikuje, že to ide na operatívno-pátraciu činnosť, on notebook používal na OPČ, nechceli, aby ho používali iní kolegovia, oni tie informácie potrebovali len pre seba. Je možné, že v notebooku sa pri jeho zaistení inšpekciou v ňom nachádzali nejaké videá, ale notebook obsluhoval kolega, ten bol počítačovo zdatnejší. Nebol vyťažovaný pracovníkmi inšpekcie ohľadne obžalovaného, ani v tejto veci nepísal žiadny anonym. Nebol disciplinárne stíhaný za to, že žiadal OFP na notebook cez písm. a). Taktiež nemal vedomosť o tom, že by dal obžalovaný nejaký podnet na inšpekciu ohľadne neoprávneného nakladania s OFP. Po nahliadnutí do listín na č.l. 360 - 374 svedok uviedol, že ako spracovateľ toho spisu tam bol uvedený on, nepamätal si už, či bol spis pridelený jemu, alebo kolegovi S.. Na obale bolo jeho meno, ale podpis tam nebol, pričom písmo tiež nebolo jeho. Ten spis bol otvorený 05. 08., rok zrejme 2014, a uzavretý bol tiež 05. 08. 2014. Je pravdepodobné, že na ten spis čerpal OFP, ale z hlavy to nevedel uviesť. Nevedel ani uviesť, akú operatívno-pátraciu činnosť v tom spise dňa 05. 08. 2014 vykonával.

Svedkyňa B. I., Y. R., na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že bývalý riaditeľ, teda obžalovaný, jej povedal, že bude viesť evidenciu OFP, že peniaze bude mať on u seba a ona že bude papierovo viesť evidenciu. Ona šla s konkrétnym policajtom do pokladne, prevzala hotovosť, tú odovzdala obžalovanému. Obžalovaný za ňou poslal policajta, ona papiere založila do spisov, to bolo všetko.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že v rokoch 2013 a 2014 pracovala, na OKP ako odborný referent, momentálne je nezamestnaná na rodičovskej dovolenke. V rokoch 2013 a 2014 bola pokladníkom vo vzťahu k OFP ona. Obžalovaný si ju zavolať dole do svojej kancelárie, ale nevedela už uviesť kedy to bolo časovo, teda či v priebehu roka. Povedal jej, že bude viesť evidenciu, že jej všetko vysvetlí, ukázal jej nejaké nariadenia, že si ich má pozrieť, prvú vec aj vypísali spolu, povedal, že

peniaze bude mať on u seba, že ich bude vydávať, nevysvetlil jej, že prečo budú u neho, ona sa ani voči tomu neohradila, brala to ako pokyn nadriadeného. V tom čase mala aj hmotnú zodpovednosť za OFP. Nedožadovala sa, aby peniaze boli u nej, lebo to bola určitá obava z jej strany, mala strach, že na ňu nakričí, obžalovaný bol dosť rázny. OFP boli uložené u obžalovaného v kancelárii v plechovej skrini. Ona mala v tom čase kanceláriu na poschodí, vo vyhradenom priestore pre OKP, mala v kancelárii odkladací priestor ako obžalovaný, bola tam plechová skriňa. Evidencia OFP prebiehala tak, že zberné spisy mala u seba, viedla evidenciu žiadostí, chodilo jej ich viac naraz, keďže sa to nevyplácalo nejako pravidelne, čiže prišlo niekedy 13 až 14 žiadostí, zapísalo sa to, spisy boli u nej. Ona nebola ani raz prítomná pri vyplácaní OFP. S takými žiadosťami prišla do styku, keď jej ich doniesol policajt, už boli podpísané obžalovaným, aj policajtom, ona ich podpisovala posledná, OFP vyplácal obžalovaný. Nevedela, či boli vyplatené všetky OFP, ani nevedela, či niekto nespomínal, že mu OFP vyplatené neboli. Jej vzťah s obžalovaným bol ako nadriadený s podriadeným, on bol rázny človek, aj chlapi boli pri ňom v pozore, nemala s ním ale nejaký konflikt, určite zvýšil hlas, ale nebolo to nič vážne. Ona nikoho neinformovala o tom, že nedisponuje ani pokladňou, ani finančnými prostriedkami ohľadne OFP. Podľa nej bola u nich vykonaná kontrola ohľadne čerpania OFP, z KR PZ, kontrolu vykonávala pani Y. W.Í., prebehlo to v poriadku, záver kontroly bol bez závad. Podľa nej bola vypracovaná aj nejaká listina ohľadne kontroly, správa je asi na OKP. Nebola si istá, či pani W. vedela, kde sa nachádzala pokladňa ohľadne OFP, ale zrejme u nej sa kontrolovali zberné spisy, a pokladňa potom u obžalovaného v kancelárii. Ona nevypisovala žiadnu kolónku na žiadosti o OFP, len podpísala, že vyplatila OFP a uviedla číslo do zberného spisu. Po nahliadnutí do listiny na č.l. 482 svedkyňa uviedla, že v žiadosti vypísala hore číslo, teda spisovú značku, a dole dala svoj podpis. Opravu ohľadne spisovej značky vykonal policajt, je tam hviezdička a dole pri oprave je podpísaný on, asi to nesedelo dátumovo, občas sa stalo, že to už bolo zapísané, a prišiel dátum ešte pred tou žiadosťou. Nepamätala si, či v tomto prípade vykonal opravu policajt za jej prítomnosti. Podľa nej policajt nemohol robiť opravu bez jej prítomnosti, jedine predtým, ako sa žiadosť dostala ku nej. Žiadosti na OFP boli u obžalovaného, keď na ne napísala spisovú značku, nachádzali sa už u nej v spise. V kancelárii bola s kolegyňou U. Z., ona bola tiež odborná referentka.

Svedok V. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal o čerpaní OFP, ktoré čerpal on, všetky prevzal a použil na účel, na ktorý boli žiadané, pričom asi štyri nie, už si na to ale presne nepamätal, a žiadosti vypisoval aj na písm. a), b) a c). Nikdy nebol naňho vyvíjaný nátlak, aby inak manipuloval s OFP, ako na účel, ktorý bol uvedený v žiadosti.

Na doplňujúce otázky svedok vypovedal, že žiadosti podľa písm. a), tie boli na operatívno-pátraciu činnosť, tam požiadali obžalovaného, či je možnosť poskytnúť finančné prostriedky, na aký účel a výšku, a využívali ich v zmysle žiadosti, žiadosť sa vypísala vo vyhradenom priestore, proti podpisu prevzal finančné prostriedky. To bolo aj ohľadne žiadostí podľa písm. b), čo bola odmena informátora, na výške boli dohodnuté podľa závažnosti trestného činu, keď už mali páchatel'a, a potom bolo čerpané na odmenu informátora. Čo sa týka žiadostí podľa písm. c), keď v rámci práce zistili, že by bolo potrebné kúpiť nejakú techniku, čo by sa mohlo nakúpiť, tak obžalovaný určil výšku, aká bola k dispozícii, bolo to aj na techniku, ktorá už bola kúpená, predložili sa bločky, a podľa toho vypísal žiadosť. Nikdy ale naňho nebol vyvíjaný nátlak, že na čo, a v akej výške má čerpať. Čerpanie OFP podľa písm. b) bolo, keď už bolo vo veci vznesené obvinenie, v tom čase o tom už obžalovaný vedel, lebo ku žiadosti predkladali preverovacie spisy, tam bolo už vznesenie obvinenia. Akú techniku bolo potrebné nakúpiť, sa rozhodli na základe ich práce, že bolo potrebné kúpiť napr. kamery, rozprávali sa o tom oni z operatívy a s technikom, pánom F., ten im poradil, aká kamera by bola vhodná, obžalovaný im potom povedal, koľko peňazí je k dispozícii, schválil to a kúpilo sa to. Z hlavy si už nepamätal, koľko krát žiadal o nákup techniky v rokoch 2013 a 2014, ale ak by mu boli predložené žiadosti, vedel by sa k tomu vyjadriť. Po nahliadnutí do žiadosti o čerpanie OFP na č.l. 500 - 501 svedok uviedol, že to nakupovali po dohode, čo vtedy potrebovali, išlo o fotopascu, on ju bol kupovať, ak si dobre pamätal, prevzal teda finančné prostriedky, nevedel už ale uviesť, kde bola táto technika používaná. Po nahliadnutí do žiadosti o čerpanie OFP na č.l. 504 svedok uviedol, že žiadosť je tiež písaná ním, bol tam jeho podpis, išlo o bezpečnostnú kameru, tá už bola zakúpená, v tomto prípade teda finančné prostriedky neprevzal, lebo ju nekupoval on, zariadenie nevidel, nevedel uviesť, kto ho používal. Po nahliadnutí do žiadosti na č.l. 507 uviedol, že žiadosť je tiež písaná ním, išlo o notebook ASUS, ktorý bol kupovať iný kolega, taktiež v tomto prípade neprišiel do styku s finančnými prostriedkami, kupovať ho bol asi kolega Q., žiadosť vypisoval on na základe predloženej faktúry. Notebook som videl, aj sa používal, používal ho ten, kto potreboval stiahnuť údaje, takto ho používal aj on. Na iné žiadosti podľa písm. c) si už nespomenul, teda tie, ktoré by vypisoval on. Tie žiadosti vypisoval práve on z dôvodu, lebo obžalovaný ho požiadal, aby to vypísal on, asi preto, že

bol najbližšie v kancelárii, tak naňho zakričal, mal vtedy asi najviac času. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či niekto iný okrem neho vypisoval žiadosti na nákup techniky podľa písm. c), lebo pri tom neprichádzali do styku s inými kolegami, nebol prítomný pri tom, že by niekto iný vypisoval žiadosť. Keď nastúpil na OR PZ, bol asi rok až dva na oddelení ekonomickej kriminality, a potom bol preradený na oddelenie všeobecnej kriminality. S obžalovaným mal klasický vzťah, ako s každým nadriadeným, oni plnili pokyny nadriadených, podávali im zase návrhy na postup pri odhaľovaní páchatelov, nemali ale väčšie konflikty, bol odmeňovaný, aj trestaný. Čo ho obžalovaný potrestal jedenkrát v rámci práce, tak to bolo v poriadku. Boli mu vyplatené všetky OFP, ktoré žiadal podľa písm. a) a b), nevedel sa vyjadriť k tomu, či niekomu inému vyplatené neboli. Reálne OFP, o ktoré žiadal, vyplácal obžalovaný. Nevedel sa vyjadriť ani k tomu, či v rokoch 2013 a 2014 žiadal o čerpanie OFP aj v sume presahujúcej 100,- Eur, ale výška OFP bola uvedená v jednotlivých žiadostiach a OFP dostal vo výške, v akej tam boli uvedené. Na túto výpoveď reagoval obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že nemôže svedkovi predložiť také žiadosti, lebo boli zo spisu vyňaté vyšetrovateľom, napriek námietkam obhajoby, pričom svedkovia na hlavnom pojednávaní uviedli, že OFP nad 100,- Eur neboli vyplácané, obhajoba žiadala, aby tie žiadosti ostali v spise, ale vyšetrovateľ ich zo spisu vyňal, a o ich zabezpečenie žiadali aj v rámci stanoviska k obžalobe. Ďalej svedok vypovedal, že každé nariadenie hovorí o tom, na čo sa OFP môže čerpať, iný spôsob nie je, teda by to nebolo správne. Žiadosti na čerpanie OFP podľa písm. b) mali prílohu, čestné prehlásenie, ktoré spracúvali žiadatelia, týkalo sa toho, že odmena bola vyplatená informátorovi, vypísané boli len po tom, ako bola odmena vyplatená. Len žiadateľ zodpovedal za obsah žiadostí o čerpanie OFP. Obsah nahrávok z kamier sa sťahoval na ten notebook, stiahlo sa to, vyhodnotilo a vymazalo, zábery boli väčšinou na objekt, alebo priestranstvo, kadiaľ sa mohol páchatel pohybovať. Obžalovaný ho nikdy nežiadal o to, aby vypísal žiadosť podľa písm. a) alebo písm. b) s tým, že OFP budú použité na písm. c). V rámci práce prichádzal v rokoch 2013 a 2014 do kontaktu s D., K., E., S., Q., P. U. R., pričom sa mu nikdy nesťažovali na to, že im OFP neboli vyplatené. Asi by nenazval osobným konfliktom, keď obžalovaný hovoril S. a K., ako svojim podriadeným, aby sa zlepšili v práci.

Svedok Q.. X. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že vie, čo je predmetom trestného konania, vypovedal na inšpekcii pred asi tromi až štyrmi rokmi. On zastáva funkciu zástupcu okresného riaditeľa, neriadi odbor kriminálnej polície, preto nerozumel tomu, prečo bol vypočutý len on. O predmete konania sa dozvedel, až keď prišla inšpekcia do jeho kancelárie. Ohľadne OFP chodila pravidelne kontrola z KR PZ BB, nikdy nebolo konštatované porušenie zákona. Medzi sebou mali aj porady, kde sa konštatoval len limit OFP na písm. a), b) a c), to len vzali na vedomie, oni ako nadriadení nemohli zasahovať do práce kriminálnej polície. S obžalovaným úzko spolupracovali, bol vždy ochotný pracovať aj nad rámec svojich povinností a času, keď toto prepuklo, tak ostal prekvapený, toto sa nedalo zistiť ani kontrolnou činnosťou. K zaisťovacím úkonom zo strany inšpekcie uviedol, že pri nich boli prítomné osoby, ktoré boli zodpovedné za utajované skutočnosti, a jemu potom vyšetrovateľ pri výsluchu ukázal, aké veci boli zaistné, bližšie si to už ale nepamätal. Už si ani nepamätal, aké veci boli zaistené, bolo to už pred 3 až 4 rokmi.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 22. 06. 2016, na čo svedok uviedol, že to môže byť tak, vtedy nabehli asi 15 do kancelárie a oznámili mu, že idú robiť tie úkony.

Ďalej vypovedal, že ku veciam nákupov nástrahovej techniky sa nevedel bližšie vyjadriť, pretože činnosť pracovníkov riadi priamo KR PZ, to že, ich riadi on, sa týka len podpisovania zmlúv ohľadne ochrany objektov. Nákup nástrahovej techniky má na starosti riaditeľ OKP a pracovníci OKP, teda sa ku tomu nevedel vyjadriť. Technika sa nakupuje z OFP určených na písm. c), techniku si nakupovali priamo OKP, nie ochrana objektov, nákup si riadil riaditeľ OKP, vtedy bol riaditeľom obžalovaný, pričom oni ako nadriadení nemôžu do nákupu zasahovať. Nevedel uviesť, kto rozhodoval o tom, čo a z akých OFP sa nakúpi. Nevedel sa ani vyjadriť k tomu, kto zodpovedal za čerpanie OFP, o OFP ich informoval len riaditeľ OKP, teda o tom, aký bol limit OFP, do toho šla len kontrola z KR PZ, oni na to neboli oprávnení. Nezaregistroval žiadnu sťažnosť ohľadne OFP, či už zo strany pracovníkov, alebo niekoho iného. On obžalovaného vnímal ako riaditeľa, ktorý bol pes na svojich podriadených a vedel splniť zadané úlohy, a to aj nad rámec svojho času, tak, ako bol prísny na seba, tak bol prísny aj na podriadených. Či boli nejaké iné problémy, o tom nevedel, až následne, po prevalení tejto veci, sa to dozvedal od kolegov, ktorí chodili na výsluchy. Nevedel, kto rozhodoval o prideľovaní OFP, ale podľa neho tam museli byť vždy dva podpisy, riaditeľa OKP, a vedúceho oddelenia, presný postup upravuje nariadenie, papierovo bolo

všetko čisté, postupovalo sa v súlade s nariadením, pričom ohľadne OFP chodila pravidelne kontrola z kraja, a tá, keď konštatovala, že je všetko v poriadku, tak on nemal ako zistiť nejaké porušenie.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh krajského prokurátora na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že vedel, že P.U. W., teda aspoň mu to hovoril, vždy poskytoval čerpanie OFP len operatívnym pracovníkom pri zrealizovaní objasnenia trestnej činnosti, na čo svedok uviedol, že ak je to tak uvedené v zápisnici, tak je to pravda, tak ako vtedy vypovedal.

Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný mu neuvádzal nijaké skutočnosti, ktoré by viedli k podozreniu zo zneužívania OFP zo strany podriadených, teda zamestnancov OKP, nemal o tom vedomosť, ani z jednej, ani z druhej strany. Nemal vedomosť o tom, či po začatí prejednávanej veci bolo vznesené obvinenie niekomu z podriadených operatívnych pracovníkov OKP, ale ak by bolo za niečo vznesené obvinenie, tak inšpekcia MV SR je povinná zaslať im papiere a oni by boli povinní začať prepúšťacie konanie. Vedel o tom, že pracovníci operatívy chodia vypovedať na inšpekciu, ale nevedel v akej konkrétnej veci, on ani nemôže do toho zasahovať. Hovorilo sa to po chodbách, keď podpisoval jazdy mimo okres, keďže inšpekcia sídli mimo okresu ZV, tak mu vraveli, že idú vypovedať vo veci obžalovaného, čiže to boli asi všetci policajti, ktorí išli vypovedať, a ktorým on podpisoval jazdy. Keď vtedy prišli ku nemu príslušníci inšpekcie, asi bolo povedané, že ide o podozrenie zo zneužívania právomoci verejného činiteľa ohľadne zneužívania OFP zo strany P. W., ak to aj nepovedali takto priamo, tak z toho, čo rozprávali, sa to dovŕpil. Nepamätal si na to, kto vydával pracovníkom inšpekcie materiály ohľadne OFP za obdobie od 01. 01. 2014 do 28. 04. 2015, nespomenul si, či on, ale ak je tam jeho podpis, určite bol pri tom. Spomenul si aj, že prepočítavali peniaze a dávali ich do zapečatenej obálky.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v ktorej sa vyjadroval k odovzdávaným listinám, na čo svedok uviedol, že je tam kopec materiálov, pri preberaní každého listu tam nemusel byť prítomný, ale vždy tam bol prítomný nejaký pracovník, jemu potom dali podpísať zápisnicu, pričom fyzicky sedelo všetko, čo bolo zaistené.

Ďalej uviedol, že si nespomína, v akom rozsahu a za akým účelom bol zbavený mlčanlivosti, prišiel papier o zbavení mlčanlivosti, a tam bol zoznam mien, kto všetko bol zbavený mlčanlivosti, pričom po nahliadnutí do rozhodnutia o zbavení mlčanlivosti na č.l. 90 až 97 uviedol, že to bol ten papier. Nespomenul si, či na základe toho rozhodnutia o zbavení mlčanlivosti vydával veci inšpekcii, alebo či bolo v spise ohľadne toho ešte niečo iné. Taktiež si nespomenul, za aké obdobie bol požiadaný o vydanie vecí zo strany inšpekcie. Po nahliadnutí do zápisnice o vydaní vecí na č.l. 111 až 113 uviedol, že podľa zápisnice to boli veci z roku 2013, 2014 a 2015, pričom za rok 2015 tam bolo len pár listov. Po prečítaní výzvy na vydanie vecí v záhlaví zápisnice uviedol, že to teda bolo za obdobie od 01. 01. 2014 „do dnešného dňa“, pričom sa k tomu nevedel bližšie vyjadriť, môže to byť preklep, nedával im nič iné, len to, čo chceli, pričom sa riadil aj ústnymi pokynmi. Čo sa týka prostriedkov nástrahovej techniky kupovaných za písm. c), tak veci musia sedieť pri kontrole, teda keď si kúpia napr. kameru, alebo notebook, tak musia sedieť veci v písm. c), teda za čo mŕňajú prostriedky, mal by byť nejaký zoznam vecí. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či sa môže ktokoľvek oboznamovať s prostriedkami nástrahovej techniky, teda či sú v utajenom režime.

Svedok H.. L. Z. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného pozná, bol jeho podriadený kolega, pozná ho z práce. O predmete trestného konania vie len z počutia, nebol ani vypočutý v prípravnom konaní. Po oboznámení s predmetom konania uviedol, že nevie o tom, že by sa niečo také dialo, čo je uvedené v obžalobe. On v období uvedenom v obžalobe pracoval ako riaditeľ OR PZ Zvolen, je ním už 9. rok, pričom zodpovedá za výsledky práce, riadi všetky služby, dopravnú, poriadkovú a kriminálnu. V tom období riadenie kriminálnej polície podliehalo jeho zástupcovi, ktorým bol v tom období pán Q., on do toho nevstupoval, pričom každý rok bola zo strany KR PZ BB vykonávaná kontrola ohľadne OFP, a nikdy neboli zistené nedostatky. U nich bolo zaužívané, že vyplácanie OFP bolo len vtedy, keď bolo vo veci vznesené obvinenie, takže podľa neho to bolo v poriadku. Čo sa týka operatívnych pracovníkov, tých on osobne neriadil, oni mali svojich bezprostredných nadriadených, ale samozrejme sa s nimi na pracovisku stretával. Ani raz sa mu nikto z nich na obžalovaného nestožoval. Jeho pracovné výsledky boli veľmi dobré, bol jedným z mála, ktorý mal obrovský prehľad o kriminálnej polícii, bol jeden z najlepších v kraji, mal vybudovanú veľmi dobrú informátorskú sieť. Od podriadených

vyžadoval robotu a výsledky, teda možno boli nejakí nespokojní, pretože tí, čo nemali výsledky, nemohli byť spokojní. Obžalovaný zodpovedal za výsledky, ktoré od nich každý mesiac vyžaduje KR PZ, a tie sú dosť náročné.

Na doplňujúcu otázku uviedol, že ohľadne kontrol OFP zo strany KR PZ sa vždy kontrolovalo to, či boli OFP efektívne vynaložené, a či sedel zostatok finančných prostriedkov na pokladni, a vždy bol z toho robený záznam a jeho vždy informovali o výsledku kontroly. Faktické vyplácanie OFP sa nikdy nekontrolovalo, to ani nie je možné, a ani to neupravuje žiadny predpis, vyplácanie bolo vždy v prípade, keď bol dosiahnutý výsledok, teda v podstate po splnení formálnych náležitostí.

Svedkyňa H.. Y. O. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že obžalovaného pozná, nie je s ním ale v príbuzenskom pomere. Čo sa týka predmetu konania, vedela len, pre aký trestný čin je obžalovaný stíhaný, ale nič viac. Po oboznámení sa s obžalobou k veci nevedela nič uviesť. V roku 2013 pracovala ako vedúca oddelenia ekonomickej kriminality, náplňou jej práce bolo, že mala na starosti vyšetrovateľov, vykonávala vstupné, priebežné a výsledné kontroly vyšetrovacích spisov, mala na starosti prideľovanie dožiadaní, kontrolu dochádzky, právnu pomoc a pod. S OFP neprichádzala do kontaktu v žiadnom smere.

Po nahliadnutí do listín na č.l. 462, 470, 471, 472. 479, 480, 481, 489, 490 uviedla, že ide o žiadosti o OFP, kde je podpísaná aj ona, v určitom období mala na starosti aj operatívnych pracovníkov, a tie žiadosti jej nosili na podpis operatívci. Nepamätala si už, v akom rozsahu boli jednotlivé žiadosti vyplnené v čase, keď jej boli predložené na podpis, keďže to bolo v roku 2013, ale zrejme v takom rozsahu, ako sú v spise. Bianco žiadosti by určite nepodpisovala. Taktiež si už nepamätala, či mali žiadosti nejaké odôvodnenie, keď ich podpisovala. Režim bol v podstate taký, že za ňou prišiel konkrétny operatívec, dal jej podpísať žiadosť, že ho posielal riaditeľ, ona ju podpísala, a operatívec si ju zobral so sebou. Osoby menom P., E., R. U. D.I. pozná, sú to operatívci. Tieto osoby sa jej osobne nikdy na obžalovaného nesťažovali, ona len podpísala žiadosti o OFP, pričom OFP neboli v jej kompetencii.

Na doplňujúce otázky uviedla, že si nepamätá, či dala niekedy písomný pokyn operatívcovi na predkladanie konkrétneho počtu realizačných návrhov za jeden mesiac. Nepamätala si už, či prichádzala do styku s preverovacími spismi operatívcov, ale po nahliadnutí na čl. 228 a nasl. uviedla, že s nimi do styku prichádzala, bol tam jej podpis, ten slúžil na to, keď operatívec preveroval nejakú vec, tak ju potom predložil na rozhodnutie pre vyšetrovateľa. Po nahliadnutí na č.l. 323 uviedla, že podpis je jej, dátum je 31. 05. 2012, pričom je tam tmavšie zvýraznené číslo 5, nevedela sa ale vyjadriť k tomu, či rukou, dátum ona určite neopravovala, do takých vecí nezasahovala. Ona mala na starosti vyšetrovateľov, do operatívy sa nemali nijakým spôsobom starať, tú mal na starosti riaditeľ, preto sa nevedela vyjadriť k tomu, či existoval nejaký kontrolný mechanizmus, ktorý by umožnil ustáliť, či OFP boli použité na ten konkrétny účel, na ktorý boli vyplatené.

Svedok Q.. Y. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že obžalovaného pozná, nie je s ním v príbuzenskom pomere. Vedel, čo je predmetom tohto trestného konania, pričom nemal vedomosť o tom, čo je uvedené v obžalobe. V roku 2013 bol riaditeľom OKP OR PZ Zvolen, jeho zástupcom bol vtedy obžalovaný. Náplňou jeho práce boli v podstate len vyšetrovatelia, ich činnosť a manažment ohľadne všeobecných vecí. Raz za pol rok vykonával aj kontrolu OFP, pričom on osobne ale s OFP do kontaktu neprichádzal. Kontrola OFP vyšla vždy negatívne, teda žiadne pochybenia neboli zistené, čo potvrdili aj kontroly OFP vykonávané zo strany KR PZ BB, ktoré taktiež nikdy nezistili nedostatky. Čo sa týka operatívnych pracovníkov, s tými prichádzal do kontaktu, ale v podstate len po formálnej stránke, ich mal na starosti jeho zástupca. Ku nemu chodili len keď mal zástupca dovolenku. Počas jeho pôsobenia na OR PZ a ani potom na KR PZ sa mu nikto nesťažoval ohľadne čerpania OFP. Čo sa týka práce s obžalovaným, tak nemali žiadne problémy, vychádzali spolu dobre.

Po nahliadnutí do listín na č.l. 212, 226, 338 uviedol, že podpisy na č.l. 212 a 226 sú jeho, podpis na č.l. 338 určite nie je jeho, čo sa týka všetkých tých troch listín, tak bola na nich vykonaná oprava v dátume, pričom bol prepísaný mesiac, kto tú opravu vykonal netušil, ale on určite nie. Keby ale jemu boli také žiadosti predložené, nebol by dôvod, aby ich nepodpísal.

Na doplňujúcu otázku svedok uviedol, že v príslušnom nariadení je jasne uvedené, na aký účel sa môžu OFP čerpať. Čo sa týka písm. c), tak každá zakúpená technika musí byť zaevidovaná. Čo sa

týka písm. b), teda odmeny pre informátora alebo agenta, tak tam sa len podpisuje čestné vyhlásenie, v ktorom je uvedená nejaká osoba a suma, čo je v podstate neskontrolovateľné. Čo sa týka písm. a), teda výdavkov na operatívnu činnosť, nikto to nedokladuje bločkami, koľko napr. minul na PHM, kávu a pod., a najmä telefóny, a ak je to vymerané, podpíše to bezprostredne nadriadený. Ak sa ale napr. dohodnú, že výdavky boli 20,- Eur, vyplatí mu napr. 100,- Eur s tým, že rozdiel si nejako rozdelia, to je vždy len medzi štyrmi očami a nedá sa to skontrolovať. Doteraz takýto kontrolný mechanizmus v rámci PZ nie je nikde upravený. Operatívce za svoju prácu dostávajú mzdu, a OFP nie je jeho odmena, tá sa má v podstate vyplácať informátorovi alebo agentovi.

Svedok Q. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že vie, čo je predmetom tohto konania, obžalovaný je jeho brat, bol mu aj nadriadený, keď bol na polícii, momentálne je už na dôchodku. V rokoch 2013 a 2014 pôsobil ako príslušník operatívneho oddelenia všeobecnej kriminality. Náplňou jeho práce bolo odhaľovanie a objasňovanie majetkovej, násilnej a drogovej trestnej činnosti. Prichádzal do styku aj s OFP, od kedy bol na polícii. OFP sa delia podľa toho, čo sa žiada, sú buď na operatívnu činnosť, na odmenu informátora, alebo na techniku. Najprv sa vypíše žiadosť, do ktorej sa napíše aj odôvodnenie, tú podpíše bezprostredne nadriadený, potom nadriadený, a ide sa to vyplatiť. Čo sa týka OFP na odmenu informátora, to prebiehalo v podstate tak, že príslušníka operatívneho oddelenia kontaktoval informátor, že niečo mal, to sa informoval nadriadený, išlo sa na stretnutie, po stretnutí sa išlo do utajovanej miestnosti, kde sa vyplnilo tlačivo o kriminálnej informácii, a to sa následne dalo do denníka. Keď informácia bola vyhodnotená ako dobrá, tak sa spísal podnet a dalo sa to do vyšetrovania. Do žiadosti na odmenu informátora sa dávali aj čísla spisov, podpísal to bezprostredne nadriadený, potom nadriadený, pričom čiastka na odmenu bola vždy vopred dohodnutá, peniaze sa informátorovi odovzdali, a potom sa vypísalo vyhlásenie, že OFP boli odovzdané. To vyhlásenie nemohli vypísať s tým, že by peniaze informátorovi nevyplatili. Taktiež mohol čerpať OFP aj na nákup techniky, asi raz dávno v minulosti takto aj OFP čerpal. To sa tiež vypísalo tlačivo, aká technika a na čo bude použitá, ak taká technika nebola, tak sa kúpila, a následne zaevidovala. Takto mohol postupovať každý operatívny pracovník. Technika sa mohla čerpať len na písm. c), nie inak. Čo sa týka OFP, ktoré on žiadal, tak mu boli všetky vyplatené. Čo sa týka odôvodnenia žiadostí, tie robil žiadateľ. Boli mu známe nariadenia MV SR č. 34/2008, č. 53/2009, č. 8/2010, tie nariadenia sú alfa a omega príslušníka operatívneho oddelenia. Za legálnosť, účelnosť a hospodárnosť čerpania OFP zodpovedá žiadateľ. Čo sa týka jeho spolupráce s obžalovaným, keďže boli bratia, obžalovaný od neho vždy vyžadoval niečo navyše, bol aj najstarší operatívce, a riešil najťažšie prípady, a podľa neho pracovali viac ako ostatní. Všetkých príslušníkov operatívneho oddelenia pozná, tyká si s nimi, bol najstarší. Jemu konkrétne sa na obžalovaného nestražovali, ale od kolegov sa dozvedel reči v tom smere, že je prísny, že predchádzajúci riaditeľ nevyžadoval to, čo on, dozvedel sa aj reči, že obžalovaný niečo zistil ohľadne čerpania OFP. Ak niekto niečo z operatívcov nespínil, tak obžalovaný vždy ráno na rozdelení adresne a rázne povedal, to sa týkalo aj jeho, ale nechcel nič, čo by nebolo v zmysle predpisov.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že keď chcel čerpať OFP, išiel za bezprostredne nadriadeným, ktorým bol v tom čase pán Š., a potom za nadriadeným, ktorým bol obžalovaný, keď boli peniaze, tak žiadal, ale boli aj obdobia, keď peniaze neboli. OFP vyplácal vždy obžalovaný. Čo sa týka písm. a), keď potreboval čerpať nejaké peniaze, tak si napísal žiadosť a OFP vyčerpal. Čo sa týka písm. b), musela tam byť kriminálna informácia, potom sa prípad musel zrealizovať, a až potom mohol čerpať OFP, pričom sa vždy muselo doložiť aj vznesenie obvinenia. Čo sa týka písm. c), na to on OFP nečerpal. OFP sa vyplácali podľa toho, ako sa darilo realizovať prípady. Ohľadne toho, či ho niekto vyzval na čerpanie, uviedol, že pri písm. a) si žiadosť písal on, a pri písm. b) ho v podstate vyzval informátor, že chcel nejakú sumu. V rokoch 2013 a 2014 bola určite nakupovaná nejaká technika, ale vzhľadom na odstup času nevedel uviesť, aká konkrétne. Nevedel sa vyjadriť k zaistenej ručnej kamere Panasonic HC, on takú kameru nepoužíval. Viac používali techniku určite príslušníci prvého oddelenia, ale ak potrebovali techniku použiť príslušníci oddelenia ekonomickej kriminality, mohli ju používať aj oni. Nemal vedomosť o žiadnych prípadoch zneužívania OFP.

Svedkyňa Q.. L. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že nevie, čo je predmetom konania, vedela ale, že jej manžel je obvinený a že to súvisí s jeho prácou. Po oboznámení sa s predmetom konania uviedla, že k tomu nevie vôbec nič povedať. V rokoch 2013 a 2014, ako aj v súčasnosti, pracuje na ÚPSVaR Zvolen, pracovisko Detva. V rokoch 2013 a 2014 pracovala na oddelení pomoci v hmotnej núdzi a náhradného výživného. Predmetom jej práce bolo informovanie klientov o dávkach, brala od klientov žiadosti, robili šetrenia v domácnosti, vyčísľovali dávky, poskytovala

súčinnosť ohľadne klientov pre OČTK a súdy. Niekoľkokrát zistili, že dávky boli vyplatené neoprávnené. Keď to zistili, väčšinou s pomocou databázy sociálnej poisťovne, tak poslali klientovi výzvu, aby doložil potrebné doklady, ten sa následne dostavil, spísal sa úradný záznam, v ktorom bolo uvedené, čo zistili, a klient sa k tomu mohol vyjadriť, napr. prečo zatajil určité skutočnosti. Potom sa vydalo rozhodnutie o povinnosti vrátiť dávku, po právoplatnosti jedno ostávalo aj na úrade. Ona osobne policajtov o týchto skutočnostiach asi neinformovala, ale zrejme raz cez jej nadriadenú, pani Ž., ktorá jej raz povedala, aby odkázala manželovi, aby poslal na úrad pána R., malo sa to týkať klienta Šolca, ktorý bol problematickým klientom. Ak si dobre spomenula, tak manžel potom aj prišiel rozčúlený z práce, pýtal sa jej, či chodia policajti ku nim do práce, na čo mu ja povedala, že áno, že ich tam viackrát videla, a že aj ona osobne raz niečo riešila s pánom R. U. E., a ešte s jedným, ktorého meno si ale nepamätala. Po nahliadnutí do listín na č.l. 247 až 250 uviedla, že tie rozhodnutia spracovala ona, schválila jej ich pani Ž.. Rozhodnutia sa týkali klienta O., v odôvodnení bolo uvedené, ako zistili, že došlo k preplatku, bola tam uvedená aj suma preplatku. V tejto súvislosti prišla do kontaktu s príslušníkmi polície, raz ju zavolała pani Ž., tak išla k nej, a v kancelárii sedeli policajti. Ukázali im anonym, ktorý v tej veci prišiel, predtým si zavolał pána O., ktorému povedali, že prišiel anonym, a on sa im priznal, že to bola všetko pravda, a že si bol vedomý následkov. Druhýkrát prišli policajti s dožiadanim a chceli od nej nejaké podklady, keďže to neboli nejaké rozsiahle veci, doniesla im celý spis, oni si z neho vybrali, čo potrebovali, to im následne prefotila a odovzdala. Nevedela, čo je to informátor polície, ale v rámci svojej práce bola povinná informovať na základe žiadostí. Nikdy jej nebola odovzdaná žiadna finančná odmena, bolo to náplňou jej práce. Klientské spisy by mali byť aktuálne v archíve, resp. už skartované. Nemala žiadnu vedomosť o nejakých okolnostiach, za ktorých by mal byť spáchaný prejednaný trestný čin, ani nemala vedomosť ohľadne čerpania OFP.

Svedkyňa H.. U. Ž. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že k predmetu konania nevie nič uviesť, v rokoch 2013 a 2014 pracovala na ÚPSVaR Zvolen, pracovisko Detva, a pracovala na úseku sociálnych vecí a rodiny, zodpovedala za činnosť celého úseku, pod ktorý spadali 4 referáty, teda zodpovedala aj za vyplácanie dávok. Ak sa zistili preplatky dávok, pretože klient bol povinný oznámiť akékoľvek zmeny, a ak to neoznámil, alebo nejaké skutočnosti zatajil, tak vznikol preplatok. Potom sa to riešilo s klientom a preplatok sa musel aj spätne vyčísliť, a vydalo sa rozhodnutie o povinnosti vrátiť preplatok. Ak preplatky boli nízke, riešili to vo svojej réžii, ale mali niekoľko prípadov, kedy im zákon hovoril, že ak išlo o úmyselné konanie klienta, museli podať podnet polícii. Bolo to upravené v zákone o pomoci v hmotnej núdzi. Bola teda aj v osobnom kontakte s políciou. Prebiehalo to v podstate tak, že sa telefonicky skontaktovali s políciou, následne sa stretli a spracovali podnet, keďže oni nevedeli ako to malo vyzeráť. Vzhľadom na odstup času už ale mená policajtov nevedela uviesť. Po nahliadnutí do listiny na č.l. 476 uviedla, že podpis vľavo dole bol jej, osobne tú listinu prevzala, bolo to bežné, asi bola donesená osobne, nemuselo to ísť cez podateľňu, mohli to prevziať aj oni, a následne to zaevidovali cez podateľňu, meno klienta na tej žiadosti jej už nič nehovorilo. Telefonicky oslovili políciu, dohodli sa, že oni osobne prídu, oni asi do spisu potrebovali takúto žiadosť, určite to ale bolo na základe ich podnetu. Po nahliadnutí do listiny na č.l. 497 uviedla, že to bolo obdobné ako v predchádzajúcej žiadosti, vždy tomu predchádzala osobná komunikácia, aj túto žiadosť prevzala ona, a následne zaevidovala do podateľne. V tejto súvislosti jej od polície nebola odovzdaná žiadna finančná alebo vecná odmena, a v žiadnom prípade nebola informátorom polície. Nebola vypočúvaná v rámci iného trestného konania.

Svedok Q.. Q. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že vie, čo je predmetom konania, obžalovaného pozná, nie jej s ním ale v žiadnom príbuzenskom pomere. V minulosti, aj momentálne stále pracuje na odbore inšpekčnej služby Stred. V tom čase mal pridelený spis, kde bol anonym, v ktorom bolo uvedené, že je podozrenie z nelegálneho čerpania OFP. V rámci operatívneho preverovania boli získavané informácie, či sa to môže, alebo nemôže zakladať na pravde. Keďže išlo ale o utajované skutočnosti, bolo to možné preveriť len v rámci vyšetrovania, teda sa to postúpilo do vyšetrovania. Operatívne preverovanie vykonával on spolu s kolegom Q. J.. Boli vyťažovaní aj ľudia, operatívni pracovníci, ich sa ale pýtali len to, či bolo podozrenie uvedené v anonyrne pravdivé, alebo nie, nepýtali sa na konkrétne skutočnosti ohľadne OFP. OFP ako také nie sú utajovanými skutočnosťami, ale spôsob ich čerpania, ich výška a ostatné veci sú už utajované. K tomu sa ale nič nepýtali, ani nezisťovali, pýtali sa teda len vo všeobecnosti, preto to bolo potrebné postúpiť do vyšetrovania. Ohľadne tohto on nekomunikoval so žiadnym vyšetrovateľom zo SKIS. Bol spracovaný podnet na odstúpenie do vyšetrovania ako podozrenie z možnej protiprávnej činnosti. Po predložení listiny na č.l. 1 a 2 svedok uviedol, že podpis na listine je jeho, ak tam bol dátum 09. 03. 2015, tak to bolo napísané vtedy, dátum na pečiatke bol 11. 03. 2015, tak vtedy to bolo dané asi do vyšetrovania, to ale dedukoval len z pečiatky.

V krátkosti bol teda postup taký, že dňa 09. 03. to spracoval, následne sa to odstupuje, teda sa to dáva na schválenie zástupcovi a riaditeľovi, a ak to schválila riaditeľka, tak sa to prideľuje do vyšetrovania, so spisom už potom on neprichádza do kontaktu. Po nahliadnutí na č.l. 3 uviedol, že to je obsah, pričom spracovateľom bol on, položka pod poradovým č. 3 bol zrejme ten podnet, tam bol ale dátum 23. 02. 2015, teda podľa neho išlo o zjavný preklep. Po tom, ako bol postúpená do vyšetrovania, sa o tú vec nezaujímal, ani nezasahoval do vyšetrovania, spomenul si len, že bol prítomný pri jednom procesnom úkone na začiatku, bolo to pri vydaní veci, kde bol prítomný ako pomocník pri tom úkone, potom sa už o vec nijakým spôsobom nezaujímal, ani do vyšetrovania nijako nevstupoval.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedok H. Q. v prípravnom konaní po zákonom poučení v podstate vypovedal, že asi od roku 2004 pracoval ako referent na oddelení ekonomickej kriminality, a v súčasnosti ako starší referent na 2. Operatívnom oddelení OKP OR PZ Zvolen. V roku 2013 bol obžalovaný zástupcom riaditeľa OKP a v roku 2014 riaditeľom OKP. Štandardne mal zavedených informátorov, ktorým po preverení informácie vyplácal odmeny, pričom on čerpal OFP len podľa písm. a) na operatívnu činnosť, a podľa písm. b) na odmenu informátorom. Vedel, že existuje čerpanie OFP aj podľa písm. c), údajne na nákup techniky, pričom on takú žiadosť nikdy nepredložil. Čerpanie OFP podľa písm. a) prebiehalo tak, že si ho nadriadený, v tom čase obžalovaný, zavolať do kancelárie, po krátkom rozhovore koľko mal rozpracovaných spisov v preverovaní mu povedal sumu, na ktorú si má žiadosť na OFP podľa písm. a) vypísať. Následne žiadosť spracoval v utajovanej miestnosti, zapísal do zápisníka oprávnenej osoby a tak to odovzdal obžalovanému v u neho v kancelárii. Spravidla ešte v ten deň ho obžalovaný zavolať do kancelárie a odovzdal mu späť zápisník oprávnenej osoby, v ktorom bola vložená žiadaná čiastka. Možno sa aj stalo, že podpísal prevzatie finančných prostriedkov už pri predložení žiadosti. Následne si finančnú čiastku prepočítal, pričom týchto úkonoch nikdy nebol nikto tretí prítomný. OFP v rokoch 2013 a 2014 preberal výhradne od obžalovaného., nakoľko on bol osobou, ktorá iniciovala vypisovanie žiadostí. Čerpanie OFP podľa písm. b), teda na odmenu informátora, prebiehalo tým istým spôsobom, s jediným rozdielom, že výška žiadanej čiastky bola posudzovaná obžalovaným podľa úspešnosti informácií poskytnutých informátorom vo vzťahu k potvrdeniu jednotlivých informácií - návrh na realizáciu a následné vznesenie obvinenia a výšky škody v trestnom konaní. Na nepotvrdenú informáciu preto OFP podľa písm. b) neboli čerpané. Ku konkrétnym prípadom čerpania OFP v rokoch 2013 a 2014 sa nevedel vyjadriť, pretože si to nepamätal, ale vždy mal vyplatené všetky peniaze, ktoré žiadal, či už na operatívnu činnosť, alebo na odmenu informátora. On odovzdával žiadosti na čerpanie OFP nadriadenému, teda obžalovanému, a nemal vedomosť o tom, že by bola na OR PZ vo vzťahu k OFP zriadená osoba pokladníka, on vždy dostával peniaze od obžalovaného. Postupne mu boli vyšetrovateľom predkladané jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP, pričom svedok uviedol, že všetky vypisoval on, a všetky požadované OFP mu boli zo strany obžalovaného aj vyplatené. B. R. bola uvádzaná v žiadostiach ako pokladnička, od ktorej jednotlivé čiastky prevzal, tak ona pri preberaní hotovosti nebola, peniaze dostával od obžalovaného, a nevedel sa vyjadriť, kedy jeho žiadosti ona podpísala. Asi koncom roka 2014 ho obžalovaný oslovil s požiadavkou, či by vedel posúdiť parametre notebooku, ktorý chcel zakúpiť na oddelenie operatívy. Mal ho používať X. F. na sťahovanie videí z kamier používaných v rámci operatívnej činnosti. Následne on sprostredkoval nákup notebooku, nepamätal si už ale značku, bol menšieho formátu. Osobne navštívil firmu DAKRAZV, s.r.o., vo Zvolene, kde notebook zakúpil, nepamätal si už ale za akú sumu. Peniaze dostal v hotovosti od obžalovaného v presnej výške hodnoty notebooku, ktorú už predtým zistil. Notebook vrátane faktúry odovzdal obžalovanému. Nevedel sa vyjadriť k tomu, z akých finančných prostriedkov sa notebook kúpil. Nemal vedomosť o tom, že by čerpanie OFP v rokoch 2013 a 2014 neprebehlo v súlade so zákonom alebo internými predpismi, ani ho nikto neovplyvňoval v súvislosti s jeho vypoveďou.

Svedok V. S. v prípravnom konaní po zákonom poučení v podstate vypovedal, že v rokoch 2013 a 2014 bol pracovne zaradený ako starší referent na OKP OR PZ Zvolen na oddelení ekonomickej kriminality, v rokoch 2013 a 2014 mu bol nadriadený obžalovaný, ktorý bol najprv zástupca riaditeľa a potom riaditeľom OKP. On osobne využíval OFP na operatívnu činnosť podľa písm. a) a na odmenu informátora podľa písm. b), pričom OFP na techniku nevyužíval. Čerpanie OFP v rokoch 2013 a 2014 mal na starosti obžalovaný, na základe jeho ústnej výzvy mu ako operatívni pracovníci mu priniesli prehľad vecí na ktorých robili, s uvedením stavu konania, ako aj výšky škody. Na základe toho im potom obžalovaný povedal, na akú sumu si môžu OFP vypísať podľa písm. a), resp. písm. b). On

potom spracoval príslušné žiadosti v utajovanej miestnosti žiadosti potom zaevidoval do svojho denníka oprávnenej osoby, takto spracovanú žiadosť spolu s denníkom odovzdal priamo obžalovanému. Predtým podpísal kompletnú žiadosť na všetkých miestach, kde figurovalo jeho meno, teda ako žiadateľ, osoba preberajúca finančné prostriedky, a na spracovateľskej pečiatke. K odovzdávaniu žiadostí dochádzalo v kancelárii obžalovaného, obžalovaný žiadosti skontroloval a podpísal ich, následne mu ihneď vyplatil žiadané finančné prostriedky. Finančné prostriedky vyberal z plechovej skrine v jeho kancelárii. Jemu finančné prostriedky vždy vyplácal obžalovaný, len medzi štyrmi očami, teda bez prítomnosti tretej osoby. Žiadosti teda odovzdával vždy len obžalovanému, a OFP mu vždy vyplácal len obžalovaný vo svojej kancelárii. Nevedel sa vyjadriť k tomu, kto bol určený ako pokladník na OR PZ v rokoch 2013 a 2014. Postupne mu boli vyšetrovateľom predkladané jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP, pričom svedok uviedol, že všetky vypisoval on, a všetky požadované OFP mu boli zo strany obžalovaného aj vyplatené. Veronika Oľšiaková bola uvádzaná v žiadostiach ako pokladníčka, ona ale nikdy nebola prítomná pri vyplácaní OFP. Nemal vedomosť o tom, že by čerpanie OFP v rokoch 2013 a 2014 neprebehlo v súlade so zákonom alebo internými predpismi, on sa o tom s nikým nebavil, keďže ide o utajované skutočnosti, ktoré by aj mali ostať utajené, pričom on mal vždy všetky OFP vyplatené. V súvislosti s jeho výpoveďou ho nikto nijakým spôsobom neovplyvňoval.

Svedok Y. S. v prípravnom konaní po zákonom poučení v podstate vypovedal, že na OKP OR PZ Zvolen pracuje asi od marca 2009 a v rokoch 2013 a 2014 mu bol nadriadený obžalovaný, ktorý bol najprv zástupca riaditeľa a potom riaditeľom OKP. V rokoch 2013 a 2014 prichádzal do styku s OFP, ktoré boli určené na operatívnu činnosť, odmenu informátora a nákup techniky, pričom určite čerpal OFP podľa písm. a) a b), a ak si dobre spomenul, tak v roku 2014 OFP na nákup techniky neboli čerpané, a za rok 2013 sa nevedel vyjadriť. OFP čerpal tak, že obžalovaný uviedol, či je možné čerpať OFP a zároveň uviedol aj sumu, ktorú mohol čerpať, na základe toho šiel do utajovanej miestnosti vypísať žiadosť a následne ju zapísal do zápisníka oprávnenej osoby a so žiadosťou šiel naspäť za obžalovaným aj so zápisníkom, ktorý mu aj so žiadosťou odovzdal, a následne v ten deň ho obžalovaný zavolať, odovzdal mu naspäť zápisník, podpísaný, aj s finančnými prostriedkami. Prevzatie finančných prostriedkov podpísal vtedy, keď si zobral zápisník, vždy si prepočítal sumu, ktorú prevzal. V rokoch 2013 a 2014 mal vždy vyplatené sumy, ktoré boli uvedené na žiadosti. Žiadosti osobne odovzdával obžalovanému. Nevedel uviesť, kto bol v roku 2013 a 2014 určený ako pokladník na OR PZ Zvolen, ani nevedel, či sa to nejakou oficiálne určovalo. OFP mu vyplácal obžalovaný vo svojej kancelárii, pričom nevedel uviesť, kde obžalovaný finančné prostriedky uchovával. Pri vyplácaní OFP nebol nikto iný prítomný. Postupne mu boli vyšetrovateľom predkladané jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP, pričom svedok uviedol, že všetky vypisoval on, a všetky požadované OFP mu boli zo strany obžalovaného aj vyplatené, pričom žiadosť o vyplatenie sumy 445,- Eur bola na prevádzkovú činnosť - na nákup kamery a objektívu s príslušenstvom, on je zaradený na úseku majetkov kriminality a taká technika im chýbala, tak bola spísaná uvedená žiadosť, aby sa mohla technika kúpiť. Žiadosť pravdepodobne vypisoval na základe faktúry, ktorú mu dal pravdepodobne obžalovaný. Zrejme tá technika už v čase vypracovania žiadosti bola zakúpená. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či konkrétne túto techniku využíval, pretože sa bezprostredne na jej nasadení nepodieľa. Nemal vedomosť o tom, že by čerpanie OFP v rokoch 2013 a 2014 neprebehlo v súlade so zákonom alebo internými predpismi, ani ho nikto neovplyvňoval v súvislosti s jeho výpoveďou.

Svedok Y. S. v prípravnom konaní po zákonom poučení v podstate vypovedal, že v rokoch 2012 až 2014 bol pracovne zaradený ako starší referent na OKP PR PZ Zvolen, kde pracoval pod nadriadeným obžalovaným, ktorý bol v čase, keď on nastúpil, zástupca riaditeľa a neskôr sa stal riaditeľom OKP. Vedel o tom, že na OKP sa čerpajú OFP podľa písm. a) na operatívnu činnosť, podľa písm. b) na odmenu informátora a podľa písm. c) na techniku, pričom on ako operatívca čerpal OFP len podľa písm. a), pretože nemal zavedených informátorov, a po ich zavedení neboli informácie od nich pozitívne. OFP čerpal tak, že obžalovaný povedal, na akú sumu a kedy si môže vypísať žiadosť, tú písal v utajovanej miestnosti, vypísané tlačivo vložil do zápisníka oprávnenej osoby a odovzdal obžalovanému v jeho kancelárii. V priebehu dňa mu vrátil obžalovaný zápisník oprávnenej osoby v ktorom bola vložená určená finančná hotovosť. Tú si následne skontroloval, pričom suma bola vždy v poriadku. Jemu osobne boli vyplatené všetky OFP, ktoré žiadal. Žiadosti o vyplatenie OFP odovzdával vždy obžalovanému. Nespomenul si, kto bol v roku 2013 určený ako pokladník na OR PZ Zvolen, ale v roku 2014 to bol B. R., pričom OFP mu boli vyplácané v kancelárii obžalovaného a iné osoby tam neboli prítomné. Postupne mu boli vyšetrovateľom predkladané jednotlivé žiadosti na čerpanie OFP, pričom svedok uviedol, že všetky vypisoval on, a všetky požadované OFP mu boli zo strany obžalovaného aj vyplatené, B. R. pri tom

nebola prítomná a prevzatie finančných prostriedkov niekedy podpísal vopred už pri spracovaní žiadosti. Nemal vedomosť o tom, že by čerpanie OFP v rokoch 2013 a 2014 neprebehlo v súlade so zákonom alebo internými predpismi, o týchto skutočnostiach sa dozvedel až niekedy začiatkom roka 2015, kedy na OKP robila inšpekcia nejaké úkony.

Svedok Q. Z. v prípravnom konaní po zákonom poučení v podstate vypovedal, že na OKP OR PZ Zvolen nastúpil v roku 2013 na 2. operatívne oddelenie, v tom čase bol riaditeľom OKP p. B. a jeho zástupcom bol obžalovaný. Vedel o OFP na operatívnu činnosť, odmenu informátora, a na techniku, pričom v roku 2013 on OFP nečerpал, pretože ešte nemal absolvovaný kurz OPČ, a po jeho absolvovaní v roku 2014 OFP taktiež nečerpал, pričom v roku 2014 sa bavil s obžalovaným a uviedol mu, že by si chcel zaviesť informátora, ale obžalovaný mu uviedol, že je na kriminálke ešte krátko a že on mu povie, kedy si informátora bude môcť zaviesť. Niekedy v marci 2015 po tom, ako na ich útvare robili procesné úkony z inšpekcie, ho osobne obžalovaný oslovil, aby si zaviedol informátora. Zavedenie informátora mu bolo schválené niekedy v máji alebo júni 2015, v tom čase už obžalovaný čerpал dovolenku, alebo bol na PN a následne ukončil služobný pomer. Nakoľko on v uvedenom období OFP nečerpал, nemal vedomosť o okolnostiach ich čerpania. Nemal vedomosť o tom, že by čerpanie OFP neprebíhalo v súlade so zákonom, resp. internými predpismi, o OFP sa s ním nikto nebavil, pričom ani jeho kolega Q. W. v tom čase nemal zavedeného informátora. V súvislosti s jeho výpoveďou ho nikto nijakým spôsobom neovplyvňoval, ani nekontaktoval.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: anonymné podanie (č.l. 5 - 6), zápisnica o vydaní veci (č.l. 102 - 107), pokladničný doklad (č.l. 108), zápisnica o vydaní veci (č.l. 111 - 113), správa a listinné materiály od spoločnosti NIKÉ, s.r.o. (č.l. 153 - 176), personálny rozkaz č. 265/2015 (č.l. 178), opis služobnej činnosti policajta (č.l. 179 - 182), nariadenie MV SR č. 34/2008 (č.l. 444 - 459), žiadosti o čerpanie OFP (č.l. 462 - 509, 513 - 653), preverovacie spisy (č.l. 212, 226, 247 - 250, 258, 323, 338, 509, 543), žiadosti na adresné čerpanie OFP (č.l. 648 - 649, 650 - 651, 652 - 653), prípis Ministerstva vnútra SR (č.l. 4), prípis SKIS (č.l. 1 - 2), žiadosť SKIS o oslobodenie od povinnosti zachovávať vec v tajnosti / od povinnosti mlčanlivosti (č.l. 101), žiadosť SKIS o zbavenie mlčanlivosti (č.l. 99 - 100), rozhodnutie MV SR o zbavení mlčanlivosti (90 - 93), rozhodnutie MV SR o oslobodení od povinností mlčanlivosti (č.l. 94 - 97), zápisnica o vydaní veci (č.l. 144 - 146), utajovaná časť poznámky k výsluchu P. P. (č.l. 277), nariadenie MV SR č. 16/2008 (č.l. 821 - 833), nariadenie vlády č. 216/2004 (č.l. 899), listina KR PZ (č.l. 860), zápisnica z porady zo dňa 12. 03. 2015 (č.l. 777 - 780), prezenčná listina (č.l. 808 - 809), dožiadanie na ÚPSVaR (č.l. 757), list obžalovaného vyšetrovateľovi (č.l. 697 - 698), list Okresnej prokuratúry Lučenec (č.l. 834), pokyny krajského prokurátora (č.l. 42 - 43), uznesenie SKIS BB ČVS: SKIS-V-21-20/2018-IS-OISS zo dňa 09. 11. 2018 (založený v utajovanej časti spisu), žiadosti o adresné čerpanie OFP (č.l. 513 - 515, 538), správy na obžalovaného a evidencia priestupkov (č.l. 183 - 188, 190 - 191), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 929).

Ku všetkým vykonaným dôkazom sa pomerne obsiahlym spôsobom vyjadroval obžalovaný, či už priamo, alebo prostredníctvom svojho obhajcu, kedy v podstate namietal vierohodnosť všetkých siedmych svedkov, podriadených policajtov, ktorý vypovedali v jeho neprospech, ako aj viaceré procesné pochybenia v prípravnom konaní, či už v súvislosti so zaisťovacími úkonmi, alebo so zbavením mlčanlivosti a zbavením od povinnosti zachovávať vec v tajnosti.

Po takto vykonanom a zhodnotenom vyššie uvedenom dokazovaní okresný súd dňa 09. 03. 2020 vyhlásil vo veci oslobodzujúci rozsudok, proti ktorému podal odvolanie krajský prokurátor. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3To/89/2020 zo dňa 16. 09. 2021 zrušil napadnutý rozsudok, a vec vrátil okresnému súdu s tým, aby vo veci znovu konal a rozhodol s tým, aby v potrebnom rozsahu doplnil, resp. zopakoval dokazovanie.

Na základe pokynov krajského súdu bolo na hlavnom pojednávaní doplnené dokazovanie, a to výsluchom svedka H. Q. Q., ktorý po zákonom poučení a po nahliadnutí do žiadosti na adresné čerpanie OFP zo dňa 09. 12. 2014 na čl. 499 utajovanej časti spisu uviedol, že si s kolegom S. chceli pre služobné potreby zakúpiť taký malý notebook, nebol si už istý, ale asi pán Q. zistil koľko taký notebook stojí, a asi sa sami s kolegom S. dohodli, že každý dá po 200,- Eur a teda sa notebook kúpi za 400,- Eur, ale čestne uviedol, že vzhľadom na odstup času si už na to presne nepamätal. Preto to bol pán Q., pretože on sa do týchto vecí ohľadne počítačov rozumel.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku sa na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítala časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania na č.l. 370, 373, na čo svedok uviedol, že súhlasí s tým, ako vypovedal v prípravnom konaní, vtedy si to pamätal lepšie, bol to kratší časový úsek od spáchania skutku. Taktiež bola prečítaná časť jeho výpovede na č.l. 371, druhá otázka vyšetrovateľa, na čo svedok uviedol, že súhlasí s tou výpoveďou, ktorú urobil v prípravnom konaní, akurát si už presne nepamätal tú sumu 200,- Eur, alebo vo väčšine prípadov to bolo tak, ako to uvádzal v prípravnom konaní.

Ďalej na doplňujúce otázky uviedol, že ohľadne tej žiadosti o čerpanie OFP zo dňa 09. 12. 2014 išlo o žiadosť o čerpanie OFP na činnosť operatívneho pracovníka, prostriedky sú použité na jeho činnosť, teda platenie nejakého pohostenia, telefonovania, parkovného. Podľa neho pod túto žiadosť spadajú aj nákupy techniky, ak na svoju činnosť potrebuje napr. telefón, alebo notebook či tablet, aby si mohol stiahnuť nejaké údaje. Mal vedomosť o tom, že existuje aj žiadosť na čerpanie OFP podľa písm. c), tá slúžila na nákup operatívnej techniky, ale nevedel uviesť akej konkrétnej, pretože tá tam nie je uvedená. Podľa neho im obžalovaný vtedy povedal, že na céčko sa už nedá čerpať, asi uviedol, že prostriedky boli prečerpané, pretože výšku týchto prostriedkov každý rok určovalo KR PZ. Podľa neho on sám mohol určovať, že technika sa kúpi na inú žiadosť, ako na tú, ktorá je na to určená, keď sa rozhodnú, že si chcú kúpiť notebook, pričom oni nechceli, aby bol ten notebook evidovaný na OR PZ, oni ho chceli kúpiť ako ich súkromný, celý čas boli v tom, že ten notebook je ich, teda jeho a kolegu, pretože bol kúpený za ich prostriedky, a celý čas ho používali len oni dvaja, teda boli v tom, až do momentu, kedy im ho nezaistila inšpekcia. V skutočnosti nevedel, ako bol ten notebook zakúpený, mal ho kupovať pán Q.. Ku tomu, že svedok V. S. vo svojej výpovedi uviedol, že on mal upozorňovať obžalovaného, aby dal chlapcom tie peniaze, uviedol, že si nie je istý, v ktorom momente by to malo byť, ale spomenul si, že vtedy nastúpili do nočnej, obžalovaný im volal, aby sa stretli, teda konkrétne volal jemu, tak sa stretli vo večerých hodinách v Seven caffe pri Metre, ale nespomenul si na dátum, kedy to bolo, bol tam prítomný on, obžalovaný a pán S.. Konkrétne si už na to nespomenul, ale z rozhovoru nejako vyšlo von, že peniaze chlapcom nedával, resp. nedal, nevedel ale uviesť, o aké sumy išlo, a on povedal svoj názor, že nech im tie peniaze dá, rozprávali sa medzi sebou ako kamaráti. Nespomenul si už, či to riešili viac krát, bolo to vtedy hektické obdobie, obžalovaný mu vtedy viac krát volal, chcel radu, čo má robiť, ale mohlo to byť aj viackrát. Oni boli kamaráti a rozprávali sa medzi sebou otvorene, chcel od neho radu, či má ísť do civilu, bál sa, začala ho vyšetrovať inšpekcia, a on mu povedal, že ak cíti, že by mal mať z toho zle, tak nech si dá žiadosť do civilu.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku sa na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítala časť zápisnice o jeho výsluchu z hlavného pojednávania zo dňa 25. 06. 2018, v rámci ktorej sa vyjadroval k rozhovorom s obžalovaným, na čo svedok uviedol, že si už na to nepamätal, ale najviac mu utkvelo v pamäti to večerné stretnutie v kaviarni, pretože to bolo také neplánované, ale je možné, že mu to hovoril, ale nevedel už, či na základe nejakých chodbových rečí, nespomenul si už, že by mu to vravel predtým, ako bolo to podozrenie, ale je to možné, mali vtedy blízky vzťah, často sa vtedy spolu rozprávali. Ešte si spomenul, že vtedy mu volal s tým, že ho upodozrieval, že on napísal ten anonym, na čo mu zložil telefón, potom mu volal naspäť a na základe toho sa potom stretli. Taktiež bola svedkovi prečítaná časť výpovede svedka V. S. z prípravného konania na č.l. 359, otázka číslo 4 a odpoveď na túto otázku, na čo svedok uviedol, že to môže tak byť, teraz si spomenul, že ho vyšetrovala inšpekcia, že niekto napísal anonym, spomenul si, že spolu sedeli viackrát, ale nevedel to už presne povedať.

Záverom uviedol, že už nie je policajtom, policajný zbor opustil asi koncom roku 2017 alebo 2018 z dôvodu, že mal odpracovaných 15 rokov, nechceli mu ale zvýšiť osobné hodnotenie, a tak odišiel preč. Obžalovaný mal odpracovaných možno 20 alebo 21 rokov, keď šiel do civilu. Svedkovia D., R., P., E., K., už tiež nie sú príslušníkmi polície, nevedel ale uviesť, kedy odišli, nesledoval to. Nebol trestne stíhaný ohľadne žiadostí o vyplatenie OFP. Obžalovaný ohľadne toho anonymu nevedel, odkiaľ fúkal vietor, on zrejme upodozrieval každého, možno jemu to povedal v afekte, preto sa následne stretli a povedali si to do očí.

Svedok P. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po nahliadnutí do žiadosti na adresné čerpanie OFP zo dňa 20. 11. 2014 na čl. 485 utajovanej časti spisu uviedol, že žiadosť vypisoval on, podpis na nej je jeho, ide o sumu 180,- Eur. Išlo o OFP podľa písm. b) na odmenu informátora, nevedel uviesť, kto tú sumu navrhol, ale zrejme to bolo podľa výšky spôsobenej škody, zrejme ju navrhol

obžalovaný. Vzhľadom na odstup času sa už ale nevedel vyjadriť k tomu, či tých 180,- Eur mu bolo vyplatených, alebo nie.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku sa na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka prečítala časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania na č.l. 270, tretia otázka vyšetrovateľa, na čo svedok uviedol, že je to tak, ako vtedy vypovedal.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že on obžalovanému odovzdal obe žiadosti na sumu 180,- Eur, ktoré v ten deň vypísal, na základe toho mu odovzdal sumu, ale nevedel uviesť, či tá bola vyplatená na základe žiadosti podľa áčka alebo béčka, ale tým pádom zrejme podľa písm. b) nie, keďže dostal sumu 160,- Eur. Okrem žiadosti na OFP podľa písm. b) sa vyhotovovala aj listina, ktorá potvrdzovala vyplatenie OFP, dávalo sa nejaké vyhlásenie, to vyhotovoval on, podpisoval ho zrejme tiež on, v tomto prípade bolo vyhlásenie na sumu 180,- Eur. On nebol trestne stíhaný ohľadne žiadostí na OFP, nebol ani obvinený.

Po takto doplnenom a zhodnotenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Na úvod okresný súd konštatuje, že po doplnenom dokazovaní v zmysle pokynov krajského súdu sa dôkazná situácia v podstate nijakým spôsobom nezmenila. Obžaloba naďalej kládla obžalovanému za vinu v podstate to, že v roku 2013 ako zástupca riaditeľa OKP OR PZ Zvolen a v roku 2014 ako riaditeľ OKP OR PZ Zvolen prijal od podriadených, operatívnych pracovníkov OKP, osobitné finančné prostriedky v celkovej výške 5.036,- Eur (správne po prepočítaní všetkých žiadostí o vyplatenie OFP uvedených v obžalobe zrejme v celkovej výške 4.956,- Eur), a tieto použil pre vlastnú potrebu. Dôkazy, ktoré mali svedčiť o takomto konaní obžalovaného, boli výpovede svedkov V. D., H. R., P. P., X. E., Q. K., V. S. U. Q. Q., ktorí v podstate zhodne vypovedali, že OFP vyplácal jedine obžalovaný, tie boli uschované u neho v pokladni, ktorú mal zabezpečenú v plechovej skrini vo svojej kancelárii, pričom obžalovaný rozhodoval aj o výške jednotlivých OFP. Taktiež zhodne vypovedali, že obžalovaný ich oslovil s tým, že je potrebné nakúpiť techniku, ktorá by bola použitá na odhaľovanie a objasňovanie trestnej činnosti, najmä vo vzťahu ku krádežiam motorových vozidiel, pretože v tom čase bola situácia vo Zvolene zlá. Preto na jeho pokyn mali vypísať žiadosti na vyplatenie OFP podľa písm. a) alebo písm. b), ktoré im ale obžalovaný nevyplatil, a nechal si ich. Svedkovia H. R. U. P. P. navyše uviedli, že po tom, ako sa začala táto vec prešetrovať, si ich mal obžalovaný zavolať na dvor OR PZ a obom im ponúknuť po 400,- Eur, ako sumár OFP, ktoré im na základe ich žiadostí nevyplatil, ale ponechal si pre vlastnú potrebu, čo sa malo stať vo štvrtok dňa 12. 03. 2015. Z listinných dôkazov (zápisnice z porady na KR PZ Banská Bystrica a priloženej prezenčnej listiny) je ale zrejme, že dňa 12. 03. 2015 bol obžalovaný prítomný na porade organizovanej na KR PZ v Banskej Bystrici. Minimálne v tejto časti sa preto výpovede uvedených svedkov javia ako nedôveryhodné. Je síce pravda, že pracovná porada na KR PZ v Banskej Bystrici zrejme netrvala celý deň (počas celej pracovnej doby), ale svedok Orem nijako bližšie nešpecifikoval, kedy si ho mal spolu s kolegom P. zavolať obžalovaný na dvor a ponúkať im peniaze, preto s poukazom na zásadu in dubio pro reo túto časť výpovede vyhodnotil súd v prospech obžalovaného.

V prípravnom konaní však bolo vypočutých aj 5 svedkov, H. Q., V. S., Y. S. J., Y. S. U. Q. Z., ktorých výpovede boli prečítané na hlavnom pojednávaní, ktorí ale zhodne vypovedali, že im boli všetky OFP, o ktoré žiadali, zo strany obžalovaného vyplatené, a nikdy ich neoslovil s požiadavkou, aby si vypísali žiadosti podľa písm. a) alebo b) s tým, že tie OFP budú použité na nákup nejakej techniky (okrem svedka Z., ktorý v rozhodnom období OFP nečerpal z dôvodu, že ešte nemal absolvovaný potrebný kurz). Zhodne síce uviedli, že OFP im vždy vyplácal jedine obžalovaný, a nikto iný nikdy pri ich vyplácaní, okrem obžalovaného a konkrétneho policajta, nebol prítomný. Ďalej z dokazovania vyplynulo, že vo vzťahu k OFP boli na OR PZ Zvolen každý rok vykonávané kontroly zo strany KR PZ Banská Bystrica, ktoré nikdy nezistili žiadne porušenie predpisov upravujúcich nakladanie s OFP, a to aj napriek tomu, že pokladňu s OFP mal vo svojej kancelárii obžalovaný, a nie pokladníčka B. I., Y. R.. Tá rovnako potvrdila, že kontroly zo strany KR PZ Banská Bystrica vždy prebehli bez problémov, bez konštatovania porušenia nejakých predpisov. Svedkovia Q. X. Q., zástupca riaditeľa OR PZ Zvolen a H.. L. Z., riaditeľ OR PZ Zvolen, okrem iného tiež vypovedali, že kontroly vo vzťahu k nakladaniu s OFP, vykonané na OR PZ Zvolen, vždy prebehli bez problémov a bez zistenia nejakých porušení predpisov. Taktiež zhodne vypovedali, že na obžalovaného sa im nikdy nikto nesťažoval vo vzťahu k OFP, teda v tom smere, že by si obžalovaný nechal OFP pre vlastnú potrebu a nevyplatil ich oprávneným žiadateľom. Zároveň aj konštatovali, že z ich pozície ako nadriadených obžalovaného nemohli zasahovať do záležitostí týkajúcich sa OFP, ktoré boli

plne v kompetencii OKP. Tiež uviedli, že s obžalovaným, ako ich podriadeným, neboli žiadne problémy, patril medzi najlepších v kraji a mal výborné výsledky práce, zároveň bol prísny na podriadených a vyžadoval od nich výsledky. Z tejto skutočnosti možno pramení nespokojnosť niektorých svedkov s obžalovaným, ako ich vtedajším nadriadeným, aj keď na hlavnom pojednávaní zhodne prezentovali, že ich vzťah s obžalovaným bol dobrý. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že súdu sa javí nelogické, prečo by obžalovaný požadoval postup pri vypisovaní žiadostí o OFP popísaný v obžalobe, a spôsobom, ako vypovedali svedkovia na hlavnom pojednávaní, najmä od siedmich pracovníkov operatívy, pričom od ďalších piatich nie, najmä teda od operatívco, s ktorých výsledkami práce podľa vyjadrenia samotného obžalovaného nebol spokojný. Tu je potrebné poukázať aj na podozrenia obžalovaného, ktoré nadobudol po rozhovore so svojou manželkou, a to v súvislosti s tým, že operatívni pracovníci získavali niektoré kriminálne informácie od zamestnancov ÚPSVaR Detva, a tieto vykazovali ako kriminálne informácie získané od svojich informátorov, na čo neskôr čerпали OFP podľa písm. b) nariadenia, pričom manželka obžalovaného, aj svedkyňa U. Ž. potvrdili, že ku nim na ÚPSVaR chodievali operatívni pracovníci z OR PZ Zvolen, ktorým poskytovali informácie.

Ďalej je potrebné konštatovať, že pokiaľ by bol postup pri vyplácaní OFP, resp. pri vypisovaní samotných žiadostí o OFP v rozpore so zákonom, alebo príslušným nariadením, legálny postup mal byť taký, že príslušný policajt mal odmietnuť splniť pokyn obžalovaného a mal na prípadné porušenie predpisov upozorniť nadriadených obžalovaného, zvlášť v prípade, keď súčasťou žiadosti o vyplatenie OFP podľa písm. b) nariadenia je aj čestné vyhlásenie, ktoré podpisuje žiadateľ, že OFP v konkrétnej výške vyplatil konkrétnemu informátorovi. V zmysle nariadenia totiž za legálnosť, účelnosť, efektívnosť a hospodárnosť OFP zodpovedá príslušný policajt, ktorý žiada o ich pridelenie (teda v prípade nakladania s OFP v rozpore s príslušnými predpismi by práve žiadateľovi o OFP hrozil disciplinárny, alebo iný postih). Ako ale vyplynulo z vykonaného dokazovania, nikto zo svedkov, ktorí vypovedali proti obžalovanému, nikdy nikomu (teda ani nadriadeným obžalovaného, ale ani iným osobám pracujúcim na OR PZ Zvolen), neuviedli, že by obžalovaný pri nakladaní s OFP postupoval v rozpore so zákonom, alebo internými predpismi. Pritom všetci vypočutí svedkovia uviedli, že sú im známe všetky tri nariadenia MV SR upravujúce OFP, operatívno-pátraciu činnosť a prostriedky nástrahovej techniky. Všetci teda vedeli, že je možné žiadať o nákup techniky postupom podľa písm. c) nariadenia, na čo boli vyčlenené aj samostatné OFP. Nariadenie MV SR č. 34/2008 o osobitných finančných prostriedkoch upravuje postup pri podávaní žiadostí o OFP, ako aj to, podľa ktorého ustanovenia je možné žiadať OFP na operatívnu činnosť, na odmenu informátora, a na nákup techniky. Pokiaľ teda jednotliví pracovníci operatívy podľa ich výpovedí postupovali v rozpore s uvedeným nariadením, sami tak porušili príslušné predpisy (napr. § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.) v spisovom materiály sa nachádzajú aj listinné doklady zaslané od spoločnosti NIKÉ, s.r.o., ktoré však nepreukázali, že by obžalovaný vynakladal nadmerné finančné prostriedky na stávkovanie, presahujúce jeho reálne príjmy, teda ani tento dôkaz nepreukázal, že by si OFP ponechával obžalovaný pre vlastné potreby. Záverov v tejto časti je ešte potrebné uviesť, že svedok Kocka vo svojej ostatnej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že notebook, na kúpu ktorého chceli použiť OFP, avšak nie na základe žiadosti podľa písm. c), chceli pre svoje súkromné účely, a nechceli, aby bol evidovaný na OR PZ. Aj táto výpoveď potvrdila protiprávnosť konania svedka, minimálne teda čerpanie OFP v rozpore s vyššie uvedenými predpismi.

Po vykonanom dokazovaní je tu teda skupina dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, a to výpovede siedmich svedkov, bývalých podriadených operatívnych pracovníkov obžalovaného, a na strane druhej dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného, a to výpovede piatich bývalých podriadených operatívnych pracovníkov obžalovaného, aj výpovede riaditeľa OR PZ Zvolen a zástupcu riaditeľa OR PZ Zvolen, ako aj svedkyne Y. O.. Pochybnosť ohľadne vierohodnosti dvoch svedkov bola preukázaná listinným dôkazom - zápisnicou z pracovnej porady na KR PZ Banská Bystrica a prezenčnou listinou, ako už bolo bližšie konštatované vyššie. Taktiež aj jednotlivé preverovacie spisy oboznamované na hlavnom pojednávaní, v ktorých bolo manipulované s dátumami ich spracovania, vnášajú pochybnosti o správnosti postupu pri žiadaní OFP zo strany jednotlivých svedkov, najmä keď bolo preukázané, že ani obžalovaný, ani žiadny iní nadriadení takéto úpravy v preverovacích spisoch nevykonali. Tu je potrebné tiež konštatovať, že obžalovaný na základe výzvy vyšetrovateľa MV SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica na vydanie veci, ktoré mali byť zakúpené od 01. 01. 2014 do 11. 03. 2015 na služobné účely v rámci výkonu operatívno-pátracej činnosti príslušníkmi odboru kriminálnej polície OR PZ vo Zvolene a dokladov o ich nadobudnutí, síce dobrovoľne vydal veci a listinný dôkaz (doklad o nadobudnutí veci) uvedené v tejto zápisnici, pričom pri výzve na ich vydanie ako osoba podozrivá pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa

podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona označená v podnete SKIS Stred pod sp. zn. SKIS-IS-OISS-OPČ-114-003/2015 na trestné stíhanie zo dňa 09. 03. 2015 (č.l. 1 spisu) a k nemu pripojenej prílohe - anonymnom podaní na jeho osobu v súvislosti s neoprávneným ponechaním si pre vlastnú potrebu schválené OFP na základe žiadostí podaných jeho podriadenými operatívnymi zamestnancami podľa nariadenia MV SR č. 34/2008 o OFP (č.l. 5 spisu), nebol riadne poučený v zmysle zásady nemo tenetur se ipsum accusare (nikto nie je povinný obviňovať seba samého). Okresný súd preto nemohol prihliadať na tieto dôkazy (veci vydané obžalovaným - notebook a dve kamery s dokladmi o ich nadobudnutí), keďže neboli získané zákonným spôsobom, a sú preto pre potreby trestného konania nepoužiteľné.

Po vykonanom dokazovaní súd musí tiež konštatovať, že de lege lata nie je možné odkontrolovať správne a legálne nakladanie s OFP. Nariadenie MV SR č. 34/2008 o osobitných finančných prostriedkoch síce upravuje postup pri žiadaní o OFP, avšak neexistujú reálne mechanizmy, ktoré by umožnili odkontrolovať, či napr. žiadateľ o OFP podľa písm. a) tieto OFP skutočne použil napr. na pohonné hmoty, náklady na prevádzku mobilného telefónu, alebo na tzv. schôdzkovú činnosť, ale či ich neponechal pre vlastnú potrebu, alebo či žiadateľ o OFP podľa písm. b) na odmenu informátora skutočne vyplatené OFP aj informátorovi vyplatil, a či mu ich vyplatil v plnej výške, ako boli jemu OFP vyplatené. Preto v podstate vždy tvrdenie, že niekto OFP vynaložil na iný účel, ako boli určené, bude len tvrdením proti tvrdeniu, čomu bolo vlastne aj v prejednávanej príhode. Prípadné pochybenie obžalovaného v tom, že pokladníkom na OR PZ Zvolen bola síce svedkyňa Tišliarová (rod. Olšiaková), no napriek tomu OFP vyplácal jedine on, by bolo prípadným podkladom na disciplinárne potrestanie obžalovaného v zmysle služobného postupu, avšak ako bolo preukázané, o týchto skutočnostiach kontrola vykonaná zo strany KR PZ Banská Bystrica vo vzťahu k OFP vedela, a napriek tomu výsledky kontroly boli vždy bez zistených pochybení. Ani skutočnosť, že o výške OFP rozhodoval obžalovaný, mu nemôže byť kladené za vinu, navyše za situácie, keď právna úprava vo vzťahu k určovaniu výšky OFP absentuje. Do spisu bolo napokon zabezpečené aj rozhodnutie inšpekcie MV SR vydané vo veci, v ktorej podával podnet obžalovaný, ohľadne nelegálneho nakladania s OFP, ktoré trestné stíhanie bolo zastavené, ako aj prípis z Okresnej prokuratúry Lučenec, adresovaný obžalovanému, z ktorého je zrejmé, že uvedená trestná vec bola pridelená inému vyšetrovateľovi z dôvodu prieťahov pri vyšetrovaní, avšak ani namietané procesné postupy obžalovaným zo strany vyšetrovateľa (ktorým bola rovnaká osoba v prípade vedeného trestného stíhania proti jeho osobe a trestného stíhania, na ktorý dával podnet obžalovaný), by nemali za následok iné rozhodnutie súdu, keďže obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 39c ods. 1, ods. 6 zákona č. 171/1993 Z. z. osobitné finančné prostriedky sú vyčlenené rozpočtové prostriedky ministerstva, ktoré Policajný zbor používa na úhradu výdavkov spojených s vykonávaním operatívno-pátracej činnosti, s vykonávaním kriminálneho spravodajstva, s používaním agenta a s ochranou svedka. Používanie osobitných finančných prostriedkov a ich kontrolu a osobitné spôsoby nakladania s majetkom štátu, ktorý je v správe ministerstva upraví minister.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Za takéhoto skutkového a právneho stavu, po vykonanom rozsiahlom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, kedy boli vykonané všetky dostupné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, súd musel za rešpektovania zásady in dubio pro reo oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, a to podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pretože ani nebolo dokázané, že by porušil svoje povinnosti upravené vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach.

Výrok oslobodzujúceho rozsudku bol doplnený aj o čiastkový útok týkajúci sa pod bodom 1. K.. V. D. - žiadosti zo dňa 19. 11. 2014 o vyplatenie osobitných finančných prostriedkov podľa čl. 3 ods. 1 písm. a) Nariadenia MV SR č. 34/2008 evidovanú pod č. ORPZ-ZV-V-161-052/2014-OKP vo výške 180,- Eur, ktoré finančné prostriedky si mal obžalovaný po schválení predmetnej žiadosti ponechať v plnom rozsahu, ktorý v pôvodnom rozsudku chybou pri prepisovaní skutku z obžaloby nebol uvedený.

Záverom súd už len konštatuje, že aj oslobodenie obžalovaného spod obžaloby je zákonným rozhodnutím v prípade, keď prokurátor neunesie dôkazné bremeno, a po vykonanom dokazovaní nie je

možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností uznať vinu obžalovaného, pričom súd musí dôsledne rešpektovať zásadu in dubio pro reo. Súd preto na základe uvedených skutočností podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený - Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, pričom svoj nárok aj riadne vyčíslil. Keďže ale súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, musel v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázať poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.